

VITÉZI TÁJÉKOZTATÓ

550 évvel ezelőtt választották meg Hunyadi Mátyást Magyarország királyává

Uralkodott: 1458–1490

Született: Kolozsvár, 1443. február 23. – Meghalt: Bécs, 1490. április 6.

2008 a Reneszánsz éve is

Kolozsvár, Fadrusz János alkotása, 1902. október. Főalakok Mátyás körül: a Fekete Sereg hadvezérei: Magyar Balázs, Kinizsi Pál, (jobbról) Báthory István, Szapolyai János

EMLÉKÉNEK MÁTYÁS KIRÁLYUNKRÓL

Néhai való jó Mátyás királ!
Sok országokat te bírál,
Nagy dicséretet akkoron vallál,
Ellenségednek ellene állál.

Hatalmasságodat megjelentéd,
Bécsnek hogy városát te megvevéd,
Ékes sereged ott féletéd,
Királi széked benne helhezted.

Németségöt mikort kíványád,
Szent koronához választád,
És nagy sok részre hasogatád,
Magyari uraknak tisztül mind elosztád.

Akkoron te lél oly igen drága,
Téged kíványa cseh Prága.
Meghervadozott szép zeld ága,
Nem kellemetes neki virága.

Terekektül nyerél ajándokokat,
Ne pusztítanád országokat,
Ne kerengténéd basájokat,
Ne fenyegetnéd ű császárokat.

Igyekezél vala sok országokra,
Es nagy hatalmas városokra,
Az vizen álló Velencére,
És benne való belcs olaszokra.

Magyarországnak fényes csillaga,
És rettenetes bajnaka,
Nyumurultaknak kies hajlaka,
Nagy ékességnek es te valál oka.

Nagy ékessége tisztességnek,
Nagy bátorsága félelmeneknek,
Ótalmazója magyar népeknek,
Rettenetes lél az lengveleknek.

Királok kezett léll te hatalmas,
És nagy igyeknek diadalmas,
Néped kezett nagy bizodalmas,
Légy űristennél nyugodalmas.

(Ének az 1400-as évek végéről)

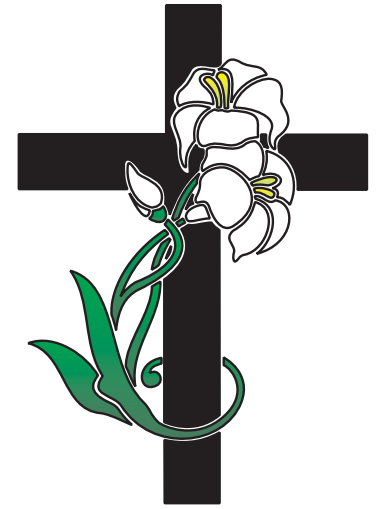
Tartalom:

Húsvétköszöntő.....	2
Feltámadott! Valóban feltámadott az Igazság! ..	3
Babits Mihály: Áldás a magyarra.....	3
140 évvel ezelőtt született.....	4
Számvetés. Egy tanulságos összeállítás Horthy 17 évéről.....	4
Az évszázad magyar sportdiplomatájának levele. .	5
v. Wass Albert: Egységes magyarság (részlet) ..	6
Dr. Endre Wass von Czege köszönőlevele.....	6
Bemutatták Koltay Gábor új filmjét Wass Albertről.....	6
Vitézavatás Budapesten.....	7
Magyar Vitézek Bálja – 2008. február 2.....	8
Harmadik Vitézi Bál Pápán.....	10
Ne bánts d a magyart!.....	10
Erdély.....	12
Ukrajna.....	14
A Veszprém megyei alsocsoport hírei.....	16
v. Pintér Kornél észak-dunántúli törzskapitány összefoglalója.....	16
Kárpátalján a Kárpátiával.....	16
Hadisírgondozás Debrecenben.....	17
Hősi halált halt 1944 decemberében.....	17
Emlékezés a Don-kanyar hőseire.....	18
November 4-i megemlékezés Veszprémben.....	18
Emléktábla dr. Dömötör Tibor püspöknek ..	18
Emlékezés a Don-kanyar hőseire.....	19
Észak-Dunántúli Törzsszék 2007. december 8-i állományülése.....	19
Kodály Zoltán születésének 125. éve.....	20
Hagyományyá vált megemlékezés Mányban ..	20
Dél-Kelet Magyarország, Bács-Kiskun megye, Kecskemét.....	21
Mikor egy álom teljesül.....	24
Bemutattuk Prof. v. Szirmay Lászlót.....	24
Közép-Magyarország Keleti Törzsszékének eseménynaptára.....	25
Dr. Erdő Péter bíboros nemzetközi tevékenysége.....	31
Képes beszámoló.....	32
Kormányzó úr újratemetésének évfordulója ..	32
Kenderes, 2007. szeptember 14.....	32
Szent Imre-emléknap, Soltszentimre.....	32
Budai állománygyűlés, 2007. nov. 11.....	33
1956 emlékezete.....	34–35
Csak a szépre emlékezem.....	36
Történelem közlőről.....	36
V. Potocska János visszaemlékezése.....	38
Beszámoló.....	39
Köztársasági elnöki kitüntetés október 22-én ..	39
Prof. dr. v. Balogh Ádám tb. törzskapitányt, a „Szabadság Hősét” köszöntjük.....	40
A Civil Jogász Bizottság tagjainak kitüntetése ..	40
Köszöntés az Amerikai Egyesült Államokban élő rendtársunknak.....	41
Házasságkötés.....	41
Örömhír – Gólyahír!.....	41
A helyreigazítás késik, Magyar Nemzet? ..	42
Jogi tájékoztatás.....	42
Magyarország II. világháborús megszállásának hadműveleti története.....	43
Hadak útjára léptek.....	45
Helyreigazítás.....	46
A Történelmi Vitézi Rend esemény naptára a 2008-as esztendőre.....	47

Húsvét: a szabadulás és megváltás ünnepe

HÚSVÉTKÖSZÖNTŐ

Mennyei Atyánk! Úgy, ahogy megtöltötte a Jézust követők lelkét erővel, és az Anyaszentegyház híveit lelkesedéssel, ugyanúgy add meg nekünk is azt a felemelő, boldog érzést, ami húsvétot a hit ünnepévé teszi. Add, hogy a feltámadás öröme átjárja életünket és újjászülethessünk Krisztusban. Tégy bennünket hű szolgáivá Megváltónknak, aki a bűnök és a halálnak fogságából ingyen kegyelemből kiszabadított bennünket.

Megvalljuk, Atyánk, hogy a világ kívánságai annyira lekötik figyelmünket és erőnket, hogy nem szakítunk elég időt arra, hogy üdvösségünk létfontosságú dolgaival törődjünk. Elrepülnek feletünk az évek, és egyszer csak arra ébredünk, hogy a testünk meggyengült és porból lett életünk hamuvá lesz. Mindazok a földi javak, amiket összegyűjtöttünk, hiábavalókká válnak a mulandóságban, ha lelkünkről és a Te országodról elfelejtkezünk. Figyelmeztess arra, hogy mindenk felett a Te országot keressük, és akkor minden megadatik nekünk. Jóban és rosszban a húsvéti feltámadás biztató ígéretével irányítsd életünket, hogy az örök élet és üdvösség reményében szolgálhassunk Téged itt a földön és a mennyben is. Ámen.

VITÉZI TÁJÉKOZTATÓ

Kiadja:

Történelmi Vitézi Rend Egyesület

Felelős kiadó:

v. Dékány Ágoston orsz. tkp.

Felelős szerkesztő: v. Tolnai Eta

Vitézi Tájékoztató Szerkesztősége

Postacím: 1399 Budapest, Pf. 694/123

e-mail: eta.tolnai@freemail.hu

Honlap címe:

www.vitezirend.co.hu

Feltámadott! Valóban feltámadott az Igazság!

Mert a sikert a Jóknak találta ki az Úr!

A Teremtő bölcsessége, hogy sikere dacára a sátán – boldogtalan! Görcsös igyekezettel próbál egy „sikerorientált, sikerágazati, sikerdíjas világba behajszolni mindenkit, ahol azonban csak egyvalami hiányzik: a Szeretetet. – Mert az nem áru!

A sikert sikerre halmozva, hazugságtétbodyban szenvedve, a világ tönkretétele árán is igyekszik újra és újra túlnyerni magát.

Bár tudja, hogy nem kerülheti el sem a részleges, sem a végső SZÁMONKÉRÉST!

Így jár az ember is, ha a sátán asszisztense, statisztája, szolgálja lesz. – Aki viszont nem válik azzá, arra hamar rásütik, hogy – sikertelen.

Lehet, hogy az Úr kegyelme, ha az ember sikertelen?

Istenfélő, becsületes, szorgalmas, áldozatkész, önzetlen, család- és felebarát-szerető, ráadásul még: hazaszerető!

Tehát – legtöbbször – szegény, sikertelen!

A sátán számára érthetetlenül (értelmetlenül) mihaszna ágyútöltelek!

A feltámadt Jézus Krisztus segítségét kérve, fordítsuk meg együtt az ágyú csövét!! Ebben legyünk végre egyek!

Az első tiszta siker már mögöttünk. Az egység, összefogás még előttünk. De már érezzük az ízét!

ÁLDOTT HÚSVÉTOT KÉZ A KÉZBEN A KÁRPÁT-MEDENCÉBEN!

Budapest, 2008.

v. Hunyadi László
főkapitány

Babits Mihály: Áldás a magyarra

*Ne mondjátok, hogy a haza nagyobbodik.
A haza, a haza egyenlő volt mindig
ezer év óta már, és mindig az marad,
mert nem darabokból összetákolt darab:
egytest a mi hazánk, eleven valami!
Nem lehet azt csak úgy vagdalni, toldani!*

*Máskor is hevert már elköltözött tagokkal.
Zsibbadtan alélt a balga erőszakkal.
De mihelyt fölengedt fojtó köteléke,
futni kezdett a vér elapadt érébe.
Visszakapta, ami soha el nem vezett.
Nagyobb nem lett avval. Csak egészségesebb.*

*Lám, igaz jószágunk visszatér kezünkre,
bár a világ minden fegyvere őrizze.
Mert erős a fegyver és nagy hatalmasság,
de leghatalmasabb mégis az igazság.
Útja, mint a Dunánk és csillagok útja:
nincs ember, aki azt torlaszolni tudja.*

*Él a nagy Isten és semmibe megy kárba,
Magyarok se lettünk pusztulni hiába,
hanem példát adni valamennyi népnek,
mily görbék s biztosak pályái az égnek.
Ebből tudhatod már, mi a magyar dolga,
hogy az erős előtt meg ne hunyázkodna.*

*Erős igazsággal az erőszak ellen:
így élj, s nem kell félned, veled már az Isten.
Kelnek a zsarnokok, tűnnek a zsarnokok.
Te maradsz, te várhatsz, nagy a te zálogod.
Zsibbad a szabadság, de titkon bizserreg,
és jön az igazság, közelebb, közelebb...
(1938. november 2–6.)*

Történelmi Vitézi Rend Egyesület

A Fővárosi Bíróság 11883 sorszám alatt jegyezte be.
Székhely: 1095 Budapest, Soroksári út 46.
Postacím: 1453. Budapest, Pf.20.
E-mail cím: tvradmin@vipmail.hu
Honlap: www.vitezirend.hu; www.vitezirend.co.hu
Bankszámlaszám: 11709002-20127262-00000000
Adószám: 18258325-1-43

140 évvel ezelőtt született...

Számvetés. Egy tanulságos összeállítás Horthy 17 évéről

Tizenhét év. Ez a történelemben semmicske, apró idő néha megtelik nemzetpusztító tragédiákkal, mint egykor Mohácstól a török berendezkedésig, de megtelhet nemzetet felemelő építkezéssel, mint máskor: az 1832-es reform-országgyűléstől a szabadságharcig eltelt több mint másfél évtized.

Épp ennyi, tizenhét évünk adódott – hatalmas csapások sora után – végre újból egy független Magyarország felépítésére. Nem volt könnyű: infláció, munkanélküliség, válságok, kis háborúk, merényletek környékeztek bennünket, nagyhatalmak és kellenlen szomszédaink acsarkodtak ránk. De sikerült. Hazánk lakossága e másfél évtizednél alig több idő alatt 1 639 479 fővel növekedett. Alap- és középfokú iskoláink száma 7418-ról csaknem a duplájára: 13 780-ra; óvodáinké 975-ről 1140-re emelkedett. Új kórházakat 160-at is építettünk a kezdetekkor meglévő 187 mellé, s bennük megkétszereződött az orvosok száma. 2628 km elsőrendű országutat építettünk, vasútvonalaink hossza 8671 km-re nőtt, ebből 243 km-t villamosítottunk – magyar találmány alapján. Dízelmozdonyok gyártásában pedig világelsőkké lettünk! Duna-tengerjáró flottánk összeköti vízi útjainkat a világ-tengerekkel. Államadósságunkat az időszak felére kifizettük, sőt, el tudtuk engedni a gazdák összes tartozását. Megteremtettük a mindenkire egyaránt vonatkozó szociális ellátórendszert, biztonságos működéshez szükséges vagyonnal látva el a nyugdíj- és betegségbiztosítókat. Ingyenes gyógyszert kapnak az egyre növekvő számú cukorbeteg. Budapest (gyógy)fürdővárossá vált. Nyaralótelepeket építettünk a munkásoknak a Dunakanyarban, a Soroksári Duna-ágban; a tisztviselőknek a hegyvidékeken és a Balatonnál. Filléres vonatok szolgálják a hétfégi kikapcsolódást. A köz szolgáinak (közüzemek dolgozó, köztisztviselő, közalkalmazottak) vasúti, üdülési, biztosítási, közüzemi díjbéli és egyéb kedvezményekkel honoráltuk áldozatos munkáját. Mindehhez a világ egyik legértékállóbb valutájának megteremtése is járult. Politikai téren önállóságra törekedtünk. Korlátok közé szorítottuk a szélsőséges pártok működését, megtiltottuk a horogkereszt használatát, és az Egyesült Államokat másfél évtizeddel megelőzve (!) eltöröltük a más-különbben csupán ideiglenesen bevezetett numerus clausust.

No persze nem az 1990–2007 közötti tizenhét évről szólnak ezek az adatok, hanem egy másik időszakról. Horthy Miklós kormányozta ekkor a világháborút elszenvedett, spanyolnáthát, eszeveszett vörös terrort, és

Trianont elszenvedő Magyarországot – vagyis a 1920 és 1937 közötti, a még új világháborútól mentes korszakról szól az írás. Adataim pontosak. A „boldog” Kádár-korszak alatt kiadott enciklopédia-félelkből szemelgettem őket, legfőképp az 1982-ben megjelent Magyar Történelmi Kronológiából (Akadémiai Kiadó). A milliósámszámra előforduló munkás-mozgalmár szócikk közé nyilván nem a gaz horthy fasiszta érárt dicsérendően pötttyentették ezt a néhány adatot, így bátran elfogadhatjuk hitelesnek mindezt. Természetesen felhasználtam saját jegyzetanyagomat is. Lássunk ezekből is egyet!

Nagyanyám, Sárközy Istvánné, született Bleszkányi Irén – a Csobánc utcai elemi iskola tanítónője – 275 pengő nyugdíjra volt jogosult. Egy pengő ma 1200–1300 Ft-nak felel meg, bár az írásom megjelenésig ez még változhat gyurcsányilag. Unokája (kétszer hosszabb munkaviszonnyal, néhány diplomával és egy vasas szakmával) mintegy a negyedét-ötödét kapja ennek a nyugdíjnak. Jó-jó – mondhatja az iskolázott olvasó –, de az elnyomó értelmiség (tanítónő) kivételezett helyzetben volt, a szegény munkások pedig folyamatosan nyomorogtak. No, jómagam egy megbélyegzett osztályban érettségizvén (Antall József volt az osztályfőnökünk) kényszerűségből Angyalföldön dolgoztam évekig, s tanultam szakmát. S nemcsak szakmát tanultam az öreg szakiktól, hanem azt is, hogy az esztergályos kétszeres úr volt (Herr Dréher/r/), és glaszkesztyűben, keménykalapban ment be dolgozni a Lángba, Ganz-Mávagba – s az általa gyártott dízelvonatok máig vidáman szolgálgják a dél-amerikai közlekedést.

Üres óráiban nem maszekolt, hanem énekelt a gyár kórusában, evezett a gyár csónakházában, sportolt a kötelezően (úgy bizony!) előírt s felépített gyári sportpályán – tehettem, mert a feleségének nem kellett dolgoznia. Gyermekei pedig – óh, borzalom! – a hazáról tanultak az iskolában. A hazáról. Természetesen – mai szóval – „vesztesei” is voltak e kornak. Gyámolításukra ott voltak az ONCSA-házak, az ínségakciók, a tehetségmentő szolgálatok... Tehettünk, amennyit tehattunk. Hisz ne feledjük: ebből a tragédiákkal induló 17 évből 3-4 év a nagy gazdasági világválság – épp a közepén! Hogyne lettek volna „vesztések”? Hisz egész Magyarország vesztes volt!

És hogyan is állunk azzal a rémületos Horthy-fasizmussal? Mindenekelőtt szögezzük le: a fasizmus és nácizmus két különböző dolog, elemi tudatlanság és gonosz indulat összekeverni a kettőt. Horthy alatt nálunk se fasizmus, se

nemzeti szocializmus nem volt! Szálasi más eset: az valóban náci típusú rendszer volt. Később, és idegen hatalom katonai megszállása alatt. (Csupán zárójelben fűzöm ide: ma Magyarországon új politikai fogalom született meg: a nemzeti szocializmus ikertestvére, a nemzetellenes szocializmus). Nem volt hivatalos ideológia a történelmi jog- és szokásrendszer durva leváltására, majd erőszakolt helyettesítésére. Nem uralta egy, egyetlenegy politikai irányzat a médiumokat, és hallatlan választék: 1500 lap, s ebből mintegy 400 politikai jellegű jelent meg e korban! És bizony nem tartotta rettegésben semmiféle terrorrendszer a lakosságot. Csupán az értékeket tisztelő, azokat megőrző s továbbadó konzervatív világ volt. Érzékletes a neve: értékkonzervatív.

Természetesen nem volt XXI. századi értelemben vett demokrácia, már csak azért sem, mert a XX. század elejéről van szó. A mai fogalmak visszavetítése egy más korra elemi tudatlanság vagy gonosz indulat – valószínűleg mind a kettő! Mai politikailag korrekt mércénk szerint valóban antidemokratikus a szélsőséges pártok korlátozása. Akkor nemzetet mentett. Valóban volt census (1920-tól 50%), viszont nem döntötte el végzetesen az ország és a nemzet sorsát néhány tényér levessel vagy lejárt szavatosságú tésztacsomaggal, esetleg a nyugdíjasoknak adott 500

Ft-os utalvánnyal vásárolt szavazat. Tekintélyuralmi rendszer? A kormányzó csupán egyszer küldhette vissza megfontolásra a képviselőháznak a törvényjavaslatokat – emlékezzünk Göncz papára, mit művelhetett az Antall-kormány törvényeivel! A pusztá tekintélyt pedig megérdemelte, mint tisztakezű, becsületos, erős akaratú magyar vezető!

Barátaim! Egyszer végre el kellett mondani mindezt. Csak azt kérem: adjátok tovább!

Arpad Cziko
Hannover

Meghívó

Tisztelettel meghívjuk a Nagykőrösi Református Temető Hősök Emlékművénel felállítandó kopjafák avatására, 2008. május 24-én 15 órára.

A kopjafák felállításával emlékezünk meg vitéz nagybányai Horthy Miklósról, Magyarország kormányzójáról születésének közelgő 140. évfordulóján, a magyar vitézekről és a nemzetben gondolkozó 1956-os hősről és áldozatokról.

Az évszázad magyar sportdiplomatájának levele

A világháború befejezéséig a Főiskolai Sport Központ külügyi vezetője voltam, és ebben a minőségemben 1940-ben az Olasz Főiskolai Sport Központ javaslatára a kormányzó úrról elnevezett olasz–magyar főiskolai verseny megrendezését terveztük.

A kabinet engedélyezése után Coppa Amiraglio Horthy néven az olasz–magyar főiskolai vitorlásverseny megrendezésre került. Ennek emlékére 50 számozott példányban egy emléklapot készítettem, melyet ajándékképpen szeretnék elküldeni az illetékeseknek.

95. életévemben a jelenlegi sportélet doyenje vagyok, aki átélte az újkori magyar történelem legtragikusabb évszázadát, és részese voltam a megcsónkított, csaknem életképtelenné vált kis ország kiemelkedő olimpiai eredményeinek.

Hazánk a 20. században elért olimpiai eredményei alapján, így például az 1952-es helsinki olimpián, a két szuperhatalom mögött, a nemzetek rangsorában a harmadik helyen végzett és három sportágban – azaz birkózásban: Poják Imre, súlyemelésben: Földi Imre, vívásban: Elek Ilona törben, Gerevich Aladár kardban – az évszázad sportolója lett, sporthatalommá váltunk.

Abban a reményben, hogy ezt a már történelemnek számító emléklapot szívesen fogadja, üdvözlettel:

Dr. Nedeczky László
Magyar Olimpiai Díj kitüntetettje,
Nemzetközi Vívó Szövetség Membre d'Honneur tagja

Drága Laci Bácsi!

Köszönjük, hogy levelével megkeresett bennünket; szívesen emlékezünk – és elevenítjük fel történelmünk dicsőséges pillanatait! Köszönjük, hogy nem hagyta elveszni ezt az emléket sem! Megköszönjük az igen értékes, immár 67 év előtti Horthy-vitorlásversenyre kiadott emléklapot, melyet Rendünk archívumában kiemelten kezelünk, s büszkén mutatjuk az ifjabb generációknak is.

Az Ön életútja bizonyítja, hogy a kimagasló teljesítmény sportban, tudományokban – nem csak az egyén dicsőségét, de Nemzetének, Hazájának dicsőségét is szolgálja. Isten segítségét kérjük életére, s további munkájához.

v. Hunyadi László főkapitány

Dr. Endre Wass von Czege köszönőlevele

A Czegei Wass család nevében hálásan megköszönöm, hogy a Történelmi Vitézi Rend tagjai sorába fogadja édesapánkat, Wass Albert író. Életműve alapján ő valóban méltán kerül abba a nemes és történelmi társaságba, ahol a nemzeti összetartozást, a magyar nép történelmi örökségeit híven őrzik és ápolják. A Vitézi Rend jelképesen hozzájárul ahhoz, hogy Wass Albert hontalansága megszűnjön. Tisztelet és hála övezze mindazoknak az emléket, akik munkásságukkal, hősiességükkel, hazafias gondolkodásukkal és alkotásukkal a magyar nép felemelkedéséhez hozzájárultak! Meg vagyunk győződve arról, hogy édesapánkat is ez a cél vezérelte kilenc évtizeden keresztül.

A Czegei Wass Alapítvány éppen ebben a szellemiségben működik, a magyarok, elsősorban Erdély magyarságának boldogulása és megmaradása a cél, ami Wass Albert missziójának a folytatása. Könyvei kiadásával mind kulturális, mind szellemi és anyagi támogatást kívánunk nyújtani a magyarok nagy családjának.

A Czegei Wass Alapítvány nevében is hálásan köszönöm a befogadást.

Hamburg 2007, augusztus 30.

Tisztelettel, **Wass Endre**; Wass Vid, Wass Huba, Wass Miklós és Wass Géza nevében

v. Wass Albert: Egységes magyarság (részlet)

Ahhoz, hogy szólhassunk valamit magunkról, s arról, ami bennünket összeköt, meg kell vizsgáljuk előbb becsületesen magyarságunk fogalmát, az egység jelentését és tisztáznunk kell az akadályokat, melyek előttünk állnak.

Mindenki önmagán keresztül méri le a fogalmakat. Számomra a magyarságom ezt jelenti: mint ember, vérség és lelki alkat szerint egy családhoz tartozom, s ezt a családot szeretem erényeivel és bűneivel együtt, s javáért munkálkodni életem értelmében ezen a földön. Tehát ember vagyok s ezáltal magyar. Mennél jobban sikerül embernek lennem, annál igazabb, tisztább és termékenyebb lesz a magyarságom is.

Ha csak magyar volnék, s nem ember, olyan lenne ez, mintha gyalogosan vágnék neki a tengernek, hogy élelmet vigyek testvéreimnek a túlsó partra. Ostoba volnék, elfogult, egyoldalú és kártékony.

Emberségem az, mely a magyarsághoz, mint családomhoz való viszonyomat szabályozza. De szabályozza egyúttal magyarságom viszonyát a többi népek irányában is, ha nem is mentesen az önzéstől, de mindig törekedve az igazságra. Magyarságom a gyökér, mely hozzáköt a földhöz s nemzethez. Emberségem a korona, mely a fa törzsét egyenesen nőni tanítja, s mindig fölfele.

Hogy amellet a magyarságom helyhez kötött, abban nincsen semmi meglepő. Ha sehova-semvaló magyarnak tudnám magamat, akkor már gyökértelen lenne bennem a magyarság. Regionális a magyarságom, mint ahogy emberségem is az, midőn azt mondom, hogy magyar vagyok. Magyarország a hazám, de Erdély az otthonom, s ezt nem is akarom soha elfeledni.

MI AZ EGYSÉG? Ha mindannyian egyet akarunk. Ha mindannyian másképpen is akarjuk azt az egyet, már akkor is egység az. A különböző felfogás vitát virágoztat, s a vita felismerések és tisztázások gyümölcsét érleli. Csak jóindulat kell hozzá és megértés egymás irányában. Tudni és megérteni azt, hogy az is jót akar, aki másképpen akarja a jót, mint én. Ehhez még az szükséges, hogy mindenki igazán jót akarjon. Itt érkeztem el az akadályokhoz, amiket elhallgatni nem szabad. Minden egységnek veszedelme a tagozódás. De nem csak az olyan tagozódás, mely nem közös gyökérből indul és nem közös irányba nő. Tudom, elnyomás alól szabadult népünket kétféle betegség veszedelme fenyegeti, mint behozatali cikk az anyaország felől: a politikai pártoskodás, s az osztályellentétek.

Minálunk, Erdélyben voltak eddig gazdák, iparosok, kereskedők, papok, tanítók, tanárok, munkások és tisztviselők. Ezek együtt mind magyarok voltak. Ennyi volt közöttük a párt és az osztály. Legalábbis én így látom ezt.

Különböző foglalkozásokat űző magyarok voltunk, s bár apró érdekeink vékony ágacskái néha keresztettk egymást, a vezérágak közös irányba nőttek, s ez az irány magyarságunk iránya volt. Igaz, hogy mind szegények voltunk, s a szegénység közelebb hozza egymáshoz az embereket. De talán szeret bennünket egy kicsit az Isten, s ezentúl sem fulladunk bele a tejfölbe. A bacilusok pedig csak a kövéreket szeretik.

Ezeknek az egységet megrontó betegségeknek a leküzdésében jut az írókra elsőrendű feladat. Ha külön utakon indulnak emberek közös kincset keresni, kiáltókat kell vigenek magukkal, kik a sűrűségeken át egymásnak kiáltják az eredményt, a felfedezett titkot, s ha kell, a veszedelmet. De aki egyszer kiáltónak szegődött, jól nézze meg, hogy mit tart a kezében, s a sárga agyagot aranyának ne kiáltja.

És most, hogy idáig eljutottam, már felelhetek őszintén és becsületesen:

Egységes a magyarság akkor, ha minden magyar emberebbé lenni igyekszik, hogy ezáltal magyarabbá váljon.

Othonán keresztül szolgálja hazáját, s minden akadályon keresztül igaz jó szándékkal törekszik a közös cél felé.

És a cél ugyebár egyszerű: hogy békeességben, s igazságban éljünk mindnyájan egy fedél alatt.

S kiket egyformán ver a zivatar, egyformán süssön azokra a nap is.

Nyugat, 1940

Bemutatták Koltay Gábor új filmjét Wass Albertről

Adjátok vissza a hegyeimet! – az írófejedelem méltán legnépszerűbb regényével megegyező címmel mutatták be Koltay Gábor legújabb filmjét. A főszereplő útra kel, hogy felkutassa a koncepciós, népbírósi perrel lejáratott Wass Albert igaz történetét. A „nyomozás” során elkalauzol minket mesés tájakra, eddig nem látott dokumentumokat mutat be, megszólal az író egyik fia, sőt egy archív felvételen maga Wass Albert is.

v. Hunyadi László főkapitány úr avat

v. Jókai Anna író, v. Pitti Katalin operaénekesnő és v. Kardos László alezredes avatandók

A Szent Mihály Arkangyal Lovagrend képviselőjében Öexcellenciája Cyrill, Ukrajna és Ungvár püspöke áldást mond

Vitézavatás Budapesten

Kormányzó úr szavait idézzük:

„Vitéz Bajtársaim!

Az évenként megismétlődő vitézi avatás egyike legszebb hazafias ünnepeinknek.

Új csillagok gyúlnak ki e napon a magyar éjben és új őrszemek állnak fel a Csonka Ország földjén.

Legyetek ti ezeken az őrhelyeken szerény, vallásos és munkás emberek, de egyszersmind kemény, dacos, mindenre elszánt magyarok is.

Sajnos, vannak még olyan félrevezetett testvéreink e hazában, kik lelkiismeretlen izgatók vak eszközeivé süllyedve, Istent, hazát megtagadnak, az örökös lelki kútmérgezések folytán erkölcsileg elzüllyve, képesek hazájuk és hazájukat híven szolgáló, legjobbaink ellen becstelenül, gyáván és orvul támadni.

Álljatok ti ezen szerencsétlenek mellé felvilágosító munkával, elnéző testvéri szeretettel, legyetek e lelki betegeknek orvosai, a valódi hazaszeregetnek alázatos apostolai.

Szent László Lovagrend szalag-adományozása

Kivált ma, mikor naponta látjuk, hogy létünkre törnek, mikor gyermekeinket kitűnő képzettségük dacára nem tudjuk elhelyezni, mikor gondot okoz, miképpen és hol értékesíthessük munkánk gyümölcseit, meg kell érteni mindenkinek, hogy szűk határainkon belül csak közös érdekeink lehetnek.

A legfontosabb érdekünk pedig az, hogy a dolgozni akaróknak munkát adjunk és a dolgozó emberek anyagi és erkölcsi jólétét megteremtjük, mert az állam nyugalma és egész ereje végeredményben a meglegedett és erős egzisztenciákon fordul meg.

Ma, mikor forr a világ, nehézségek és felfordulások vannak mindenfelé, mindnyájunknak vigyázni kell, hogy továbbra is keményen álljunk, mint a szikla a tomboló viharban.

Kiknek sem ideáljaik, sem céljaik nincsenek, kik nem azért rombolnak, hogy a romokon újakat építsenek, kik minden jót tagadnak, azoknak a munkája tőrhetetlen. Az idő meghozza a belátást, a »Jó« szerencsére még mindig győzött. Majd rátalálnak egy-

v. Woth Imre koronaőrparancsnok tkp. a hivatalos Szent Korona-másolattal

v. Lázár Elemér Erdély országos tkp. – Országvédő pajzsunkkal

szer ők is Krisztus ígéire, mert csak egy alapon lehet az egymás ellen törő két világot kiegyeztetni, ez az alap pedig Megváltónk műve: a tiszta keresztény erkölcs. Legyetek őrhelyeiteken minden jónak apostolai és a magyarok Istene vezéreljen utaitokon.

1926. június 20.

Dél-Dunántúl tb. tkp. v. Horváth Gyula vezetésével kivonul a Vitézi Szék

Magyar Vitézek Bálja – 2008. február 2.

Évente megismétlődő fényes ünnepe a Történelmi Vitézi Rendnek a Magyar Vitézek Bálja, mely 2008-ban a Hadtörténelmi Intézet Márványtermében került megrendezésre.

Az összes bálók közül a legnépszerűbb, a legmagyarosabb és leglátványosabb mulatság. A Vitézi Szék tagjai családtagjaikkal, a rendi előljárók és a rend számos tagja külfonból, Budapestről és vidékről, a társ-lovagrendek és civil szervezetek képviselői, közéletünk meghívott személyiségei ez alkalommal kellemes, hangulatos esten ünnepelnek.

A bálteremben felcsendül a Magyar Himnusz; a főkapitányi köszöntő és az áldás. Meghatott csendben a magyar palotás dallama hangzik. Tánc, forgás, – taps.

A báli megnyitót a pezsgőspoharak csendülése, az elhangzó jókívánságok és kacagások teszik még meghittebbé. Lélektől lélekig szólnak a versek-zenék gondolatai, dallamai. Ezeket mi tudjuk így átérzeni, magyarok, e gyönyörű Kárpát-medencében...

Kitüntetések-kitüntetettek. Büszkéek vagyunk rájuk: életükkel, tetteikkel, önzetlenségükkel, magyarságukkal kiérdemelt elismerések.

Ünnepi vacsora, halk felszolgálás, arany- és rubin-színű nedűk a poharakban; s a tánc – hajnalig.

Bálynitó – Áldás és ima – v. Kocsis István esperes, táb. lelkész. v. Erdélyi Takács István tkp. ref. lelképásztor

v. baron James Short of Catleshort szkp. átveszi az '56-os Magyarok Világszövetsége 56-os emlékérmét v. Hajdú Szabolcs tkp. úrtól

Ünnepélyes bevonulás

Bálozók

8kor Színtársulat, Sárospatak

Mányi Hagyományörző Táncsoport

Rendünk egyes törzsszékei szintén rendeznek magas színvonalú, műsoros estélyvel vitézi bálokat, melyek a környék nemzeti érzésű társadalmának emlékezetes kulturális eseményei.

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik segítőkész hozzáállással, felajánlásaikkal, munkájukkal elősegítették e tradicionális rendezvény létrehozását.

Köszönjük a hercegekúti Göncz Pincészetnek, a sárospataki Zemplén Huszár Panzió és Étteremnek, a sárospataki Rákóczi Panzió és Étteremnek, a Béres, Suhajda, Szabó-Szanyó pincészeteknek, a Szent Korona Cukrászdának felajánlásait.

V.T.

v. Horváth András t.kp. a T.V.R. ezüst Nemzetvédelmi Keresztjének kintüntetettje

Bálozó hölgykoszorú

A Szent Mihály Arkangyal Lovagrend, Ukrajna és a Szent László Lovagrend képviselői a bálon

v. Harmath Lajos tb.tkp. a T.V.R. arany Nemzetvédelmi Kereszt kintüntetését veszi át

Szervánszky László a T.V.R. ezüst Nemzetvédelmi Kereszt polgári fokozatának kintüntetettje

A 3 borász együtt: dr. v. Béres József, v. Szanyó Árpád, v. Suhajda Krisztián

A Magyar Vitézek Bálján a Szécsényi Műhely alkalmi és estélyi ruhái bemutatóját láthattuk.

Elérhetőség: Szécsényi Műhely
2194 Tura, Szent István út 52.

Tel.: 06 (70) 330-5590;

06 (28) 469-332

e-mail:

maria.szecsényi@freemail.hu

www.szecsényi.inf.hu

Harmadik Vitézi Bál Pápán

2007. november 24-én,
Edvy Malom Barokk Udvarházban

„Nemzeti józanság
Nemzeti önbecsülés
Helyes értékrend”

– etikai kategóriák szellemében hangzott el v. Pin-
tér Kornél területi tkp. pohárköszöntője, valamint v.
Hunyadi László főkapitány úr báli megnyitója. A báli
program a vidám, a külsőségekben elegáns szórakozá-
son kívül érdekes, tényszerű ismereteket is nyújtott a
város korábbi évszázadairól: v. Galántai Márta Edit v.
hdgy előadása Pápa történelméről, az iparosodást elő-
segítő mintegy 28 malomról, mely meghatározó volt a
középkori város életében, rendkívüli tárgyi tudásról
tett tanúbizonyságot. Ehhez a helytörténeti előadás-
hoz kapcsolódott a vendéglátó, tulajdonos, v. Sántha
Csaba rendtársunk előadása a pompázatosan felújít-
ott volt malomépiletről, mely a barokk bál helyszíne
évről évre.

A történet a II. vh. után indult, amikor is elvették a
családtól tulajdonukat, s inkább hagyták tönkre menni:
a család nem kaphatta vissza jogos tulajdonát. v. Sántha
Csaba néhány éve visszavásárolta – és ősei iránti nemes
tiszteléből is –, rendbe hozatta. Jelenleg a város egyik
gyönyörű műemlék-objektuma.

A bál szervezője és háziasszonya v. Galántai Márta
Edit v. hdgy. A nevezetes esemény szervezésében részt
vállaltak: v. Sántha Csaba, v. Kun László, nemzeti Ko-
vács Imréné, Terike, nemzeti Takács Anikó, Tóthné
Marika.

Köszönet a hagyományokat őrző, s újabb hagyomá-
nyt teremtő, közösséget megtartó kiváló munkáért!

Fotó: Bakó László
V.T.

Ne bántsd a magyart!

„Látok egy rettenetes sárkánt, mely méreggel, dühös-
séggel teli, kapóul és ölében viseli a magyar koronát; én
csaknem, mint egy néma, kinek semmi professiom a mes-
terséges szólásra nincsen, felkiáltok mindazonáltal, ha ki-
áltásommal elijeszthetném ezt a dühös sárkánt, kiáltván:
Ne bántsd a magyart! Szegény magyar nemzet, annyira ju-
tott-e ügyed, hogy senki ne is kiáltson fel utolsó veszedel-
meden? Hogy senkinek ne keseredjék meg szíve romlásod-
don? Hogy senki utolsó halállal való küszködéseden egy
biztató szót ne mondjon? Egyedül legyen-e én őrállód, vi-
gyázód, ki megjelentsem veszedelmedet? **Nehéz ugyan ez a
hivatal nékem, de ha Isten az hazámhoz való szeretetet re-
ám tette, imé kiáltok, imé üvöltök: hallj meg engem élő ma-
gyar, ihon a veszedelem, ihon az emésztő tűz!**”

(gr. Zrínyi Miklós író, költő, hadvezér legismertebb műve;
avagy: Az török áfium ellen való orvosság, 1661)

Kedves Társaim!

Soha időszerűbbet, mint ez a jajkiáltás! Zrínyi idejében
ott voltunk, igen, a végpusztulás szakadéknál. S az elem-
ző értelem számára máig sem felfogható, hogyan lett eb-
ből feltámadás. De lett. Mai állapotunkat látván **ezért** tör-
nek fel bennem az ő szavai.

Kárpátország szétzúzása óta nincs béke, nincs fejlődés,
egymásra utalt népek egymásra uszítása folyik. Minket a
nyugat széttépett, a kelet bekebelezett és ma egyre inkább
úgy látszik, hogy el is emésztett. Húsz évvel ezelőtt abban
a feltörő reményben éltünk, hogy megteremtjük a magunk
otthonát. Adyval szólva: felépítjük a Templomot. Azóta
kitört a bábeli nyelvzavar és építés helyett összeomló tár-
sadalomunk romjain kotorászunk..

Szemünk előtt folyik világunk még ép részeinek szétve-
rése, a hazugságpolitika tébolya, a kormányzást pótló
szajálás, a kötelek és kötelességek széttépése, a jog el-
szakítása az igazságtól, a nemzetmaradványok egymással
szembefordítása. Megismertük, hogyan lehet a kifosztot-
takat öngondoskodásra biztatni, a betegeket szervezetten
cserben hagyni, a nyugdíjakat ismételtlen körülfaragni, a
magyar vidéket kiüríteni.

Megismertük a rendőrterror demokráciáját, az őrző-
védőkre bízott honvédelmet, a közvagyonot kezelő pénz-
mosodát, az adósságcsapdát és az új államnyelv kifacsart
fogalmait, mint vizitdíj, a fejlesztési részhozzájárulás (ma-
gyarul: tandíj) és a pénzügyi hiánycél. Megpróbálják a fe-
jünkbe verni, hogy a gyermekvállalás csak magánkedvtel-
lés, hogy a lopott tulajdon a tolvajt illeti, s egyébként is az a
fő baj velünk, hogy nem hagyjuk el saját országunkat.

Hogy hová jutottunk, misem mutatja jobban, hogy míg
1988. június 27-én – vagyis amikor még okkal tarthattunk
megtörlesztől! – az ország népe egységesen tüntetett Erdé-
lyért, addig 2005. december 4-én népszavazáson bukott
meg a Kárpát-medencei magyar összetartozás gondolata.
S történt ez a magyarnak választott kormány irányításával
és nyomására, a nyomortól való rettegés közegében.

Zrínyi korában körülvelt minket az oszmán hódoltság és a
Habsburg hódítás közé szorult pusztaság képe. A Habs-
burgok által ránk erőltetett német-osztrák birodalmi egysé-
gesítés évszázados küzdelmek után megbukott és már-már
megnyílt az út a magyarság fennmaradását biztosító, nemze-
tek együttélését lehetővé tevő Kárpátország felé.

Ezt rombolta szét az I. világháborút lezáró békerendszer.

Most pedig körülvessz minket a szovjet hódoltság sivatagát előntő Világözön képe. A szülőföldjén 8 országba szétszakított magyarság; alávetettségével, üldözöttségével, menekülésével és rohamos fogyásával...

Kinek kiáltom hát, hogy ne bánts a magyar?

Nektek, társaim, testvéreim és fiaim! Nektek, sok-sok Esze Tamás! Szívárvány-távolinak tűnik most minden remény, de mégis itt vagyunk – ahol négy-öt magyar összehajol. És a vagyon, test, és lélek iszonyú pusztulása után vakon és sebzetten újra tapogatunk egymás felé. És arrafelé, ahol ott tündöklük a „haza a magasban” (Illyés). Talán hihetetlen, de törvény: minden pusztulást élet követ. S itt miért ne **a mi életünk** kövesse? Mert van, akiknek nem tetszik?

Tavaly ősszel nagyon sokak számára vált világossá, hogy pusztul az ország. S mint egy váratlan rúgásra, egyszerre megmozdult a pihegő nemzettest. Elindult a magyar társadalom szerveződése. Még messze van a nemzeti egység, de az alakuló közpolitizálás magában hordja ennek az eszméjét. Van bőven zavaró jelenség is. Ismeret-hiány, berögzült félelmek, egyéni kivagyiság, és leplezett egymásnak-ugratás nehezíti ezt a folyamatot. De már megindult az országépítés a lelkekben, az útkeresés a közös lelkület felé. Mert ezt fejezte ki az első, a Kossuth térről, az ország teréről – az Ország Házába küldött üzenetünk is: amikor a felkelt nép nevében alkotmányozó – pontosabban: alkotmányt helyreállító – nemzetgyűlést követeltünk. Akkor a Házelnök azzal utasított el, hogy van – szerinte – törvényesen választott parlament és kormány; s ezzel szemben minden ellenkezés maga a törvényszegés. És tényleg, az Országgyűlés elfogadott egy nyilatkozatot az erőszak ellen, a békességért. Azonban fel sem vetette a békétlenség okát. Ezzel hallgatólag beletörődött abba, hogy az emberek becsapásával, fölényes semmibevételével is szabad kormányozni.

Elszakadt a néptől, amelyből vétetett. Hiszen a megsemmisülésből történő feltámadással egyenértékű esemény az, hogy a kormányfő egy titkos beszédének bűnözői hangnemére és tartalmára elemi erejű felháborodás tört ki. S épp '56 félévszázados évfordulóján, éppúgy, mint akkor: a nép kimutatta akaratát és elszántságát.

A politikában megindult a maszatolás. Mintha nem demokráciánk alapkérdéseiről lenne szó!

Arról, hogy

– Mit jelent a népképviselő? – Semmit, ha nem köti a kormányt a néptől kapott megbízatása.

– Mit jelent a gyülekezés, a véleménynyilvánítás szabadsága – ha a politika helye pusztán a jól kezelhető parlamentben van. Ez bizony a nép kizárása a közügyekből.

– Szükség van-e politikai erkölcsre? A választ már megadtuk '56-ban és megadták az emberek azzal, hogy 2006. szeptember 17-én kirúgták maguk alól a széket és elindultak a Kossuth tere teltakozni.

Ősszel nem sikerült megteremtenünk a nemzet közösségét, mert még nem tudtuk kimondani, hogy a nemzeti egység **nem azt jelenti**, hogy mindenki! Hogy az árok nem léphető át azok között, akik építeni akarják országunkat és akiknek esze ágában sincs ez. Hogy megbocsáthatsz annak, aki őszintén feléd fordul és szeretheted ellenségedet is, ha képes vagy rá, de sosem szeretheted magát a bűnt. Azt, amit önzésből, közösségünket kiszolgáltatva követnek el!

A magyar államot a Szent Korona fogta össze. Ezt még a tömegek is átértékelték, mert amikor a múzeumból elővéve átvittük, hogy megkoronázzuk a népfeliséget az Ország-házban, szakadatlan zarándoklat vette kezdetét. Kimondatlanul átértékeltük, hogy a szentistváni állam elpusztításával megszűnt a történelmi jogfolytonosság, s hogy a magyar történelmi alkotmányosság helyreállítása az önazonosságunkhoz való visszatalálás útja. S akkor találkozik a jog az igazságérzetünkkel.

Feladatunk: meg kell fogalmaznunk újra a nemzetremtő feladatokat, úgymint:

1. Népeségfogyásunk megállítása – elválaszthatatlan a társadalom építő szövetének újrászövésétől.

2. A középrétegek és a saját értelmiség megerősítése, helyzetbe hozása.

3. Összehangolt szegénységellenes politika: lehetünk a szegények pártján, de sosem a szegénység pártján – ahogy egyik méltatlan vezetőnk elszólta magát!

4. Megmaradást célzó tevékenység – függetlenül a politikai határoktól és viszonyoktól.

S ebbe bele kell tartozni:

– a magyar vidék lakosságmegtartó erejének fokozása,

– a magyar állampolgárság megadása a hovatartozás szabad megvallása alapján,

– a bevándorlási folyamat tervezése és kézbentartása,

– a magyarországi hivatali szervek szemléletváltoztatása nemzettagjainkkal kapcsolatban,

– kölcsönös előnyökre törekvő távlati szomszédsági és közel-térségi politika,

És végül:

5. A globalizáció gátszakadásának a kezelése a nemzet érdekében. Uniós belépésükkor sokan azt várták, hogy Európa majd megvéd minket. Egyszer már meg kéne tanulnunk – akár magától Zrínyitől –, hogy **csak magunkra számíthatunk!** Mi ebben a feladatunk?

– Elő kell hívnunk a nyitottnak nevezett, valójában szétszakadt társadalom öngyógyító képességét,

– ápolnunk, fejlesztenünk kell magunkról való ismereteinket és hagyományainkat – s nem hagyni felmagasztalni a társadalmi beilleszkedés mégoly látványos zavarait sem,

– határozottan érvényre kell juttatnunk az élet akaratát az agyonsajtoló hazai, szomszédsági és világerőkkel szemben (mint amilyenek a gazdasági és tömegtájékoztatási monopóliumok vagy amilyen a központosított hivataluralom)

– szembeszállni azzal, hogy az állam megszegi a társadalommal fennálló szerződését és rablóvá válik: kifoszt és nem akarja megadni a közszolgáltatásokat.

Átadom itt a szót Zrínyinek:

„Gondolom, hogy itt mondja valaki: mind igaz ez, de mi magunktól elégtelenek vagyunk magunk oltalmára.”

„Elfussunk? Nincs hová, sohun másutt Magyarországot meg nem találjuk...”

„Által kell minékünk esnünk a mi szerencsénken, ha megmaradást kívánunk, és úgy vessünk számot, hogy minékünk **magunknak.**”

Én pedig ma úgy vélem, hogy ez a „fegyver kívántatik” és ehhez kell a „jó vitézi rezolúció”! (elszántság)

Lakitelek, 2007.

Dr. Kelemen András
országgyűlési képviselő

ERDÉLY

„Egy nemzet gyermekei vagyunk, ebből csak azok rekesztik ki önmagukat, akik a nemzeti gondolatot megtagadják” (v. Nagybányai Horthy Miklós)

Vitézi avatás Szilágysomlyón

Derús őszi napsütés köszöntött reánk szeptember utolsó hétvégén, amikor a Báthory-napok emlékűnnep keretében Szilágysomlyón rendezett vitézi avatást a Történelmi Vitézi Rend. A Magura gerincébe ékelt katolikus templom adott otthont az avatásnak, az a templom, ahol Báthory István lengyel király és erdélyi vajda nyerte el a keresztséget. Az ősi Báthory-fészek sokat megélt polgárai, meghívottak, családtagok zsúfolásig megtöltötték a templomot és környékét. A fősorakozott koronaőrök, vitézi előljárók, rendtagok hosszú sora kigyózott föl a stációkkal szegélyezett úton, a templom felé.

A szentmisét Zsitáru Antal és Bodor Zoltán római katolikus plébánosok celebrálták, ígét hirdetett v. Mike Zoltán református lelkész; az esküt v. Pataki József, Torda székkapitánya olvasta fel, majd v. Bondár Imre, Nagyszalonta székkapitánya szólította az avatandókat.

Az avatást v. Hunyadi László főkapitány végezte, v. Lázár Elemér Erdély országos törzskapitánya és v. Kocsis László Észak-Erdély törzskapitánya segédletével. Nemze-

ti imánk eléneklése után a kivonuló 18 várományosként avatott, és 13 VRNT, valamint 3 posztumusz új rendtagunknak a családtagjai bajtársi vacsora keretében vette át oklevelét a főkapitánytól. Ezt követően v. Dimén József, Torda hadnagya, valamint Jósa Károly New South Wales hadnagya (Ausztrália) kapott ki-nevezést.

v. Buzetzy Antal tanár urat nemzetvédelmi bronz kereszttel tüntették ki. Másnap a Történelmi Vitézi Rend Báthory István szobránál koszorúval emlékezett meg a nagy uralkodóról. Az emlékűnnepet követően megtekintettük a Báthory-vár romjait. Felemelő, emlékezetes két nap volt!

v. Kocsis László
Észak-Erdély törzskapitány

Erdélyi Törzsszék programjából:

Vitézi Avatás

2008. május 3. szombat, délelőtt 10:30

Millennium templom, Csíkszereda. Az ünnepi szentmisét celebrálja: v. Darvas Kozma József esperes plébános, szkp.

Megemlékezés, emléktábla-avatás

2008. augusztus 29-30-31. (péntek-szombat-vasárnap)

Aug. 30. Bilibók-tetői ütközet emlékére rendezett ünnepség Gyimesbükkön.

Aug. 31. Csíktaplocán a v. Lázár-család vitézei emlékére elhelyezett emléktábla leleplezése.

vitéz Lázár Elemér
Erdély országos tkp.

A 90 éves Serényi István köszöntése

A '90-es évek elején ismertük meg Bécsben és akkor csak annyit tudtunk róla, hogy előtte Amerikában élt. Az eltelt 16 esztendőben már sokkal többet tudtunk meg róla és mivel az idén decemberben tölti a 90-ik életévét, köszöntjük fel ezt a szívvel lélekkel hú magyar embert. Idézzük tehát fel az általunk ismert eddigi életére vonatkozó fontosabb eseményeket. Vitéz Serényi István Trencsén-Teplícen született 1917. december 13-án katonacsaládból. Édesapja akkor ott teljesített csendőri szolgálatot. Az összeomlás után menekültek Magyarországra, ahol édesapját visszavették a csendőrség kötelékébe, és végül Veszprémbe került mint őrpáncsnok. Így István Veszprémben végezte iskoláit, és ott kezdett sportolni is a veszprémi Magyar Országos Véderő Egyesületnél (MOVE). Mint az ország egyik legjobb atlétája, több országos bajnokságot is nyert. Az 1940-es években a veszprémi Danuvia üzem tisztviselője és sportoktatója lett. Ebben a minőségében kezdődött a hírlapírói tevékenysége, és így lett a Veszprémi Hírlap, a Nemzeti Sport és a Sport Hírlap munkatársa. Az összeomlás után riportjai és haditudósításai miatt kényszer-munkára ítélték, ahonnan 1947-ben szabadult. 1949-ben szökött át Ausztriába és Salzburgban telepedett meg, amely akkor amerikai fennhatóság alatt volt. Itt vállalta el a „Csillagok és stráfok” amerikai katonai lap kézbesítését az ott állomásozó négy-ötszáz családnak. Öt és fél évig hordta az újságot és ebben az időben ismerkedett meg a szintén katonacsaládból származó Nikkolini Erzsébettel (Zsóka), akivel házasságot kötöttek. 1956-ban Amerikába emigrált,

ahol 35 évig éltek, és csak 1991-ben tértek vissza Európába. Kiemelkedő esemény az életéből, amikor 1959-ben Hruscsov amerikai látogatásakor a New York-i Szabadság-szobor szemeit fekete lepellel kötötte be, jelképezve az USA vakságát a magyar szabadságharc eltiprójával szemben. 1960 októberében, a rab nemzetek memorandumával New York-ból Washingtonba futott, és a világsajtó nyilvánossága előtt nyújtotta át a memorandumot a Fehér háznál Nixon akkori alelnöknek. 1962-ben San Franciscóból „Remember Hungary” feliratú trikóban New York-ba gyalogolt, és ezen a távon megjavította az 1909 óta fennálló rekordot. 1988-ban európai körútja alkalmából trianoni és erdélyi memorandumokat adott át vezető állami személyeknek. 1989-ig 4 világrész 47 országában vitte a maga módján a magyar ügyet a világ nyilvánossága elé. Rendszeresen szerepel, mint hírlapíró, ünnepi szónok; több emigrációs magyar szervezet vezetőségi tagja. 1991-ben Bécsben települt le, ahonnan körútjai során leginkább a magyar ifjúság nemzeti öntudatát iparkodik erősíteni. Évtizedek alatt kiépített nemzetközi kapcsolatai révén pedig „csendes diplomáciával” igyekszik minden magyar ügyet elősegíteni. A 90-ik születésnapja alkalmával kívánjunk neki erőt, egészséget az elkövetkező esztendőkből is, hogy az ő életútján keresztül reményt meríthessünk a magyarságunk és keresztényi életünk megtartására. – Kedves Pista bácsi, Isten éltesse!

Dr. Száva Tibor

(Megjelent: Erdélyi Szemmel XX. évf. Tél, 2007)

Események a Sóvidéken

2007. augusztus 10-én a Történelmi Vitézi Lovagrend Szováta Sóvidék Szék tagjai a Szováta 15. Mátyás Huszárezred Hagyományörző Csapatának tagjaival együtt fogadták és köszöntötték Szováta város határánál a Szent Imre Millenniumi Lovas Emléktúra résztvevőit, akik lóháton érkeztek Csíkszentimrérről, és együtt vonultak fel vitéz Domokos Bocskai János lovasfogatan, hintóján a városháza udvarára, ahol részt vettek a Szováta 15. Mátyás Huszárezred Hagyományörző Csapatának zászlószentelési ünnepségén.

A felvonuláson Szováta város lakosai különféle hagyományörző – honvéd, honfoglaló, huszár öltözetű – lovasokat láthattak. A lovasok kezében és a fogatokon lobogó történelmi és nemzeti zászlók, köztük a Történelmi Vitézi Lovagrend Szováta Sóvidék Szék zászlója gyönyörű látványt és meglepetést nyújtott Szováta város lakosai számára.

Szováta város idősebb lakói szerint Szováta utoljára 1940 szeptemberében volt ilyen gyönyörű lovasfelvonulás, amit könnyes szemekkel kísérték végig.

vitéz Bocskai István
székkapitány, Szováta Sóvidék

Szilágyság az a vidék, amely Erdélyt és Magyarországot összekapcsolja

Könyvajánló

Dobai István: Múlándó Szilágyság

Nemcsak a világból bárhol élő szilágyságtaknak...

Szilágyság vidéknév legtágabb földrajzi értelemben az Alföld északkeleti peremvidékének Sebes-Körös és Szamos, illetve Nagyvárad és Szatmár közötti területét jelenti. A honfoglalást leíró krónikák szerint az itteni Erdőségen vonultak Töhötöm vezér seregei a Meszes kapun át, az erdőntúli tartományba, Erdőelvére, azaz Erdélybe. Latinul pedig Erdővidék = Sylvania, amelyből a Transsylvania elnevezés ered. Szilágyság tehát az a vidék, amely Erdélyt és Magyarországot összekapcsolja. Mohács után a két János király, később, pedig Erdély fejedelmeinek uralma alatti Magyarország része volt, és Partes Regni Hungariae – többes genitívus: Partium – nevet viselt Erdély 1848/1867-es uniójáig.

A Múlándó Szilágyság című könyv a hajdani szilágyságvármegye emlékezetét kívánja szolgálni, azét a Szilágyságvármegyéét, amely 1876-ban Közép-Szolnok és Kraszna vármegyék egyesítéséből létesült, és amelyet 1948-ban a román kommunista diktatúra törölt el a térképről. A magyar művelődéstörténetben azonban ott van, és ott marad Szilágyság minden értékes öröksége.

UKRAJNA

Szent Mihály Arkangyal Lovagrend

Hivatalos diplomáciai kapcsolatfelvétel a Szent Mihály Arkangyal Lovagrend, Ukrajna és a Történelmi Vitézi Rend, Magyarország lovagrendek között 2007. november 17-18.

A Szent Mihály Arkangyal Lovagrend meghívására a Rend újjászületésének 10. évfordulója alkalmából – előzetes egyeztetések után – Rendünk delegációja részt vett az ünnepségsorozaton, melynek egyik fontos eseménye volt a két lovagrend közötti együttműködési megállapodás aláírása.

A Szent Mihály Arkangyal Lovagrend részéről Ivan Mikulinszkij nagyfejedelem, a Rend Nagymestere és gr. Ginajlo Mikola, a Lovagrend nagykancellárja írták alá az okmányt, míg a Történelmi Vitézi Rend részéről vitéz

EGYÜTTMŰKÖDÉSI MEGÁLLAPODÁS

a
„Szent Mihály Arkangyal Lovagrend”
és a
„Történelmi Vitézi Rend”

(egyben a globális Történelmi Vitézi Rend - 5 világrész - (Kr.u. 270))
képviseletében a két Rend vezetői

Ivan Mikulinszkij Nagyherceg, a Szent Mihály Arkangyal Lovagrend Nagymestere
és
vitéz Hunyadi László úr, a Történelmi Vitézi Rend Főkapitánya

a következőkben állapodnak meg:

Mindkét rend elkötelezi magát arra, hogy kölcsönös információátadáson és tapasztalatcserén nyugvó, gyümölcsöző humanitárius tevékenységre törekszik, a karitatív európai lovagrendek nemzetközi kapcsolatrendszerében.

Mindkét lovagrend keresi az összehangolt közhasznú és jótékony együttműködés lehetőségeit, mint például pénz és tárgyi adományok begyűjtését szűkös világi és egyházi intézmények, bölcsődék, óvodák, árvaházak, öregeket ápoló és szociális segélynyújtó intézmények, kórházak, valamint szükségállapotban élő családok javára, elsősorban *Ukrajnában és Magyarországon*.

Mindkét rend káptalanjának képviselői terveiket egyeztetendő rendszeresen összegyűlnek a kiválasztott jótékonyági akció helyszínén, elsősorban 2008-ban *Ukrajnában, Ungvár városában*.

Kelt Csernovciban / *Ukrajnában*, a 2007. esztendő november havának 17. napján.

Ivan Mikulinszkij nagyfejedelem
a „Szent Mihály Arkangyal Lovagrend” nagymestere

Főmunkatárs: GINAJLO Mikola gróf
a „Szent Mihály Arkangyal Lovagrend” nagykancellárja

Vitéz Hunyadi László Génerál Kapitán
a Történelmi Vitézi Rend Főkapitánya

Főmunkatárs: Graf Péter Kintzly
a Történelmi Vitézi Rend törzskapitánya

Hunyadi László főkapitány úr és vitéz Kintzly Péter törzskapitány úr látta el aláírásával a megállapodást. A ceremónia helyszíne a bukovinai Csernivci város Orvostudományi Egyetemének aulája volt.

A következő napon az ortodox egyház egy XV. századi építésű, gyönyörű templomában, a Történelmi Vitézi Rend irányában megnyilvánuló gesztusként, a rend nagymestere v. Hunyadi László főkapitány urat a Szent Mihály Arkangyal Lovagrend tiszteletbeli lovagjává ültette. Az ortodox egyházi szertartást Őexcellenciája Cyrill, Kárpátalja és Ungvár püspöke celebrálta.

Delegációnk tagjai a Szent Mihály Arkangyal Lovagrend megtisztelő jubileumi kitüntetésében részesültek.

A Történelmi Vitézi Rend nevében kitüntetések és elismerő oklevelet nyújtott át Főkapitány úr a rendek közötti együttműködés elősegítésében nyújtott kiemelkedő munkájukért a Szent Mihály Arkangyal Lovagrend előljáróinak.

ДОГОВІР СПІВПРАЦІ
між
«Лицарським Орденом Архистратига Михаїла»
та
«Історичним Орденом Витязь»

/включаючи глобальний історичний Орден Витязь – 5 частин світу - / Кр. у 270/
з однієї сторони – Великий Магістр Лицарського Ордену Архистратига Михаїла
Великий князь Іван Миколиньський
та
з другої сторони – Генерал-капітан Історичного Ордену Витязь
Витязь Гунядь Ласло

Домовляються про наступне:

Обидва Ордени зобов'язуються на базі дружнього обміну інформацією та досвідом прагнути до ефективної гуманітарної співпраці в системній діяльності міжнародних благодійних європейських лицарських Орденів.

Обидва Ордени шукать практичні можливості для скоординованої суспільно-корисної та добровільної співпраці, наприклад збираючи гроші та пожертви для сильно нужденних общин, церковних товариств, дитячих ясел, дитячих садків, домів для сиріт, будинків пристарілих та установ соціального захисту, лікарень та малозабезпечених сімей у першу чергу в Україні та Угорщині.

Ради капітулів обох Орденів для узгодження спільних проєктів регулярно зустрічаються у регіоні запланованої благодійної акції, перша зустріч відбудеться на території України в м. Ужгород у 2008 році

Підписано у м. Чернівці /Україна/ 17 листопада 2007 року.

Великий канцлер Лицарського Ордену Архистратига Михаїла
Його високовельможність Граф Микола Гунядь

Його Святість витязь Гунядь Ласло
Генерал-капітан Історичного Ордену Витязь

Його Високовельможність Граф Петер Кінтзлі пріор Історичного Ордену Витязь

Ezzel a történelmi eseménysorral távlatot nyithatunk a rendjeink közötti együttműködéshez, keretet adhatunk mindannak a nemes elképzelésnek, mely elősegítheti egymás jobb megismerését és a sokrétű kapcsolatfelvétel lehetőségét.

Köszönetünket fejezzük ki a Szent Mihály Arkangyal Lovagrendnek a meghívásért és az együttműködés tényének felvetéséért. Köszönetet fejezzük ki az irányunkban tapasztalt feltétlen barátságért.

V.T.

ÉSZAK-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK

A Veszprém megyei alcsoport hírei

v. Pintér Kornél észak-dunántúli törzskapitány összefoglalója

2007. szeptember 8-án a Szent Korona Szövetség szervezésében koszorúzással egybekötött megemlékezés volt Veszprémben a Jókai utca 31. szám alatt, a Légierő Parancsnokság központi épületének oldalán elhelyezett emléktáblánál. Az ellenséges erők 1944-es előrenyomulásának időszakában ugyanis a törvényes magyar királyi kormány rendelkezésére 1944. november 6-tól december 6-ig itt helyezték biztonságba a Szent Koronát.

A megjelenteket Mayer Ferenc VRNT., a Szent Korona Szövetség Veszprém megyei tagozatának elnöke köszöntötte, majd vitéz Kiss Imre, a Szent Korona Szövetség országos elnöke mondott ünnepi beszédet. A népes delegáció élén Veszprémbe érkezett ünnepi szónok kiemelte, hogy amikor a világnézetek és fogalmak felfordulását éljük, akkor a magyarságot összetartó eszköz maga a Szent Korona. A rendezvényen Katona János VRNT. karnagy vezetésével közreműködött a Légierő Zenekara, valamint hazafias szavataival Juhász Antal, a Trianon Társaság Bakonyi Tagozatának elnöke is.

Az ünnepség végén Veszprém Megyei Jogú Város Önkormányzata nevében Czaun János alpolgármester, a Történelmi Vitézi Rend Észak-Dunántúli Törzsszéke képviselőjében vitéz Pintér Kornél törzskapitány és vitéz Springmann Mihály, illetve számos hazafias szervezet is – katonai tiszteletadás mellett – megkoszorúzták az emléktáblát.

Ezt követően a városon keresztül díszmenet kísérte a Szent Korona másolatát a Várba, ahol a Piarista templomban főtisztelendő dr. Szendi József nyugalmazott veszprémi érsek szentmisét mutatott be.

Az ünnepi megemlékezésen a Vitézi Rend zászlós egységét vitéz Brenner Imre székkapitány és Eckert Emil VRNT. vitézi alhadnagy vezette.

2007. október 5-én a Vitézi Rend Veszprém megyei alcsoportja és „Az 1956-os Forradalom és Szabadságharc emlékéért” Alapítvány könyvbemutatót tartott Veszprémben, melyen a vizitdíjjal szembeni orvosi ellenállást is meghirdető debreceni orvos, dr. Nagy Attila „Feltámadás a nemzetgyalázásból” címmel tartott előadást. Az előadás keretében bemutatásra kerültek a szerző „Lopakodó szabadkőművesség” és az „Alattomos agy mosás” című könyvei is. Az előadáson és könyvbemutatón megjelenteket vitéz Pintér Kornél törzskapitány köszöntötte.

2007. október 23-án a Vitézi Rend Veszprém megyei alcsoportja az elmúlt évek hagyományaihoz híven az idén is a Magyar Vidék Országos 56-os Szövetség bajtársi közösségével közösen emlékezett '56 hőseire. A Veszprém Megyei Rendőrkapitányság épületében elhelyezett emléktáblánál az 1956-os Forradalom és Szabadságharc 51. évfordulójának tiszteletére rendezett ünnepségen a kommunista diktatúra börtöneiben 14 évet raboskodó vitéz Molnár József, az 56-os Parlament elnöke mondott ünnepi beszédet. A megemlékezés végén a Történelmi Vitézi Rend nevében vitéz Török Károly vitézi alhadnagy koszorúzott.

A Vitézi Rend képviselőjében e napon Zircen vitéz Springmann Mihály, Nemesvámoson vitéz Brenner Imre székkapitány, Balatonfűzfőn vitéz Ambrus Árpád, Lovason

vitéz Pintér Kornél törzskapitány, Balatonfüreden vitéz Brenner Imre székkapitány és Eckert Emil VRNT. vitézi alhadnagy koszorúztak a helyi önkormányzatok által rendezett ünnepi megemlékezéseken.

Kárpátalján a Kárpátiával

A Kárpátia együttes – melynek tagjait vitéz Hunyadi László főkapitány úr 2007. szeptember 15-én a Nemzetvédelmi Tagozat soraiba fogadta – az idén Kárpátalján ünnepelte államalapító Szent István királyunk ünnepét.

2007. augusztus 19-én a jelenleg ukrán fennhatóság alá tartozó Kárpátalja történelmi jelentőségű helyén, a Verecke-hágón félezernél is többen hallgatták meg a Kárpátia akusztikus koncertjét. A nagyszerű rendezvény időtartamára újra nemzeti színű és Árpád-házi zászlók sokasága fedte be azokat az ősi rögöket, melyeken keresztül Árpád vezér vezetésével őseink a Kárpát-medence területére léptek.

A megemlékezés végén több hazafias szervezet is megkoszorúta a torzóként félbe maradt honfoglalási emlékművet, a Történelmi Vitézi Rend képviselőjében vitéz Pintér Kornél észak-dunántúli törzskapitány, valamint Veres Balázs tisztelt honfoglaló őseink emléke előtt.

A hágóra menet és onnan leereszkedőben Alsó-Verecke ruszin nemzetiségű lakói integetve üdvözölték a felzászlózott autóbuszokat és személygépkocsikat, jelezve, hogy még nem felejtették el az ezredéves együttélés örömteli időszakát.

Kárpátalja magyarsága ezen a napon emlékezett meg első királyunk szentté avatásának 924. évfordulójáról, s rendezvényük keretében este a beregszászi szabadtéri színpadon adott ingyenes koncertet a csonka hazában és az elcsatolt területeken is rendkívül népszerű nemzeti rock együttes. A koncertre nem csak Kárpátaljáról, Csonka-Magyarországról, de Délvidékről, Felvidékről és Erdélyből is eljöttek.

A nézők elkötelezettségét és lelkeségét nem csak a „Vessen Trianon!” és egyéb hazafias jelszavak hangoztatása példázta, de az is, hogy a 2000 főnél nagyobb nézősereg a koncert végén eleredt zivatar ellenére is végig a helyén maradt.

Hősi halált halt 1944 decemberében

2005. május 7-én egy Tolna megyei ház bontásakor a padlástérben egy kis rejtett helyiséget találtak, benne sok gyertyacsonkkal, egy feszülettel, egy szentképpel és egy német katona sírkeresztjével. A rejtkek-

hely deszkafalára egy dátum volt felírva: 1943. július 8.

Kovács János VRNT. ny. honv. őrnagy, nemzetőr dandártábornok, a Magyar Nemzetőrség (Magyar Nemzetőrök Országos Szövetsége) Katonai Hagyományörző Szakszolgálatának parancsnokának köszönhetően most felelevenedett két hősi halált halt katona emléke. A ház akkori tulajdonosának fia, egy jó magyar katona ugyanis 1943 nyarán – egy harci cselekményt követően – eltűnt a Szovjetunióban. Eltűnt fia emlékét ez a fejfa őrizte, és mindig itt emlékezett meg róla. Az elmondások alapján a sírkereszt úgy kerülhetett a tulajdonába, hogy a német katona nyughelye harci területre esett, a folyamatos harci cselekmények következtében pedig a sír megsemmisült. Ez a sírkereszt maradt csak meg felismerhető épségben, melyet akkor érzelmi

okokból magához vett. A német sírkeresztet – *eltűnt fiához kapcsolódó kegyeletből* – haláláig megőrizte, háza bontásakor a hozzátartozók pedig eljuttatták *Kovács János VRNT.* nemzetes úrnak, aki felkutatta a most leírtakat.

A sírkeresztet 2007. május 8-án Debrecenben vette át *Beyer Gerd* tartalékos ezredes, a Német Tartalékos Katonák Szövetségének helyi parancsnoka, akinek egysége önkéntes hadisírgondozó munkára érkezett a helyi Honvédtemetőbe.

A feltehetően 1944. december 20-án a Margit-védvonal védelmi harcaiban hősi halált halt német katona neve: *Georg Bolke*.

Végző nyughelye a mai napig ismeretlen, lélekben azonban hazatért. Emléke itt él közöttünk, minden magyar hősével együtt, akik életüket áldozták a Hazáért!

Hadisírgondozás Debrecenben

2007. május 8-tól 18-ig Debrecenben az MH. 5. Bocskai István Könnyű Lövészdandár látta vendégül a Német Tartalékos Katonák Szövetsége képviselőiben – hadisírgondozás céljából – érkezett bajor katonákat.

A debreceni Honvédtemetőben 4500 katona hős alussza örök álmát, köztük 220 német származású. Az irántuk érzett tiszteletből is visszatérő vendégek az önkéntes német hadisírgondozók, akiknek egységét *Beyer Gerd* tartalékos ezredes vezette.

A katonai eszmény ápolásához csatlakozott *vitéz Fekete Ferenc Zoltán* székkapitány, nemzetőr dandártábornok, a Magyar Nemzetőrök Országos Szövetsége (MNOSZ) Hajdú-Bihar megyei elnök-parancsnoka is, aki Főnix egységével szintén részt vett e nemes munkában. Az első napon ünnepélyes körülmények között felvonták a magyar

nemzeti zászlót és a német lobogót, mely nyitóünnepségen megjelent *dr. Dohány András* nemzetőr altábornagy, az MNOSZ elnök-főparancsnoka is.

Ezt követően minden nap 10 német katona, 10 magyar honvéd és 10 nemzetőr fáradozott azon, hogy a debreceni Honvédtemető 1848/49-es, illetve I. és II. világháborús hősei méltó körülmények között nyugodhassanak. Nem csak a sírokat és a Pantheon környezetét tették rendbe, de az elburjánzott növényzetet is kiirtották, sőt átfestették a sírköveken olvasható hősök neveit is.

286 sír kivételével csaknem az egész Honvédtemetőt gondozott állapotba hozták, ezeket viszont 2007. augusztus 10–13. között az MNOSZ Főnix egysége – *vitéz Fekete Ferenc Zoltán* székkapitány, nemzetőr dandártábornok vezetésével – önállóan rendbe tette.

November 4-i megemlékezés Veszprémben

2007. november 4-én az 1956-os forradalom és szabadságharc szovjet eltiprására emlékeztek a veszprémi Várban. Az 50. évfordulón a Hősök kapujánál emléktáblát helyeztek el az 1956-os ostrom során – a megszálló Vörös Horda által – agyonlőtt 21 magyar katoná emlékére. A hősi halált halt katonák hozzátartozóinak jelenlétében itt mondott beszédet *Juhász János* ny. alezredes, a MATASZ (Magyar Tartalékosok Szövetsége) Veszprém megyei szervezetének elnöke és *vitész Pintér Kornél* észak-dunántúli törzskapitány, a Magyar Vidék Országos 56-os Szövetség országos elnöke.

Emlékbeszédében *vitész Pintér Kornél* felelevenítette a többségében 21–22 éves magyar katonák névsorát, majd a

szovjet rezsim magyarországi kiszolgálóinak és azok – ma is kormányzó – utódainak felelősségre vonását szorgalmazta. Reményének adott hangot, hogy végre beteljesül az irodalomtörténetből 1945 után méltatlanul kitorölt magyar költő, *Alföldi Géza* legendás jóslata:

„Egyszer mindenért felelni kell,
egyszer minden számadásra kerül,
mert él még bennünk a törhetetlen hit,
hogy nem mindig a szemét marad felül...”

A gyászünnepekoszorúzással zárult, majd a jelenlévők többsége átvonult a Szent Mihály Székesegyházba, ahol *dr. Márfi Gyula* veszprémi érsek mutatott be szentmisét.

Emléktábla dr. Dömötör Tibor püspöknek

2007. november 24-én a Pest megyei Csömör községben felavatták a gyermek és ifjúkorát a településen töltő *főtiszteletű dr. Dömötör Tibor* amerikai magyar református püspök emléktábláját.

A fiatal lelkész az 1956-os forradalom szabadságharcosaként érkezett az Egyesült Államokba. Áldozatos tevékenységével az emigráció szolgálatában megalapította a Szabad Magyar Református Egyházat. Később felépítette a legnagyobb magyar szeretetotthont Akronban, az emigrációs közéletet irányította, újságot alapított, könyveket adott ki, verses köteteket írt, szobrokat, emlékműveket állíttatott híres magyarok tiszteletére.

Halálának 7. évfordulóján, a kommunizmus 100 millió áldozatának tiszteletére közadako-zásból emelt Gloria Victis Emlékmű mellett került felállításra emléktáblája.

Az ünnepség kezdetén *Bátovszki György*, Csömör polgármestere köszöntötte a népes számú megjelenteket, majd *Nagyfőtiszteletű Solymár Péter* ny. evangélikus lelkész

felidézte a Dömötör családhoz, illetve Dömötör Tiborhoz fűződő emlékeit.

Az emlékbeszéd után *vitész Pintér Kornél*, az emléktábla állítását kezdeményező Magyar Vidék Országos 56-os Szövetség országos elnöke, észak-dunántúli törzskapitány külön köszönetet mondott a pénzügyi támogatást biztosító Polgári Magyarországért Alapítványnak.

Ünnepi beszédében *Bíró Ildikó* országgyűlési képviselő (FIDESZ), a Magyar Országgyűlés Emberi Jogi, Kisebbségi, Civil- és Vallásügyi bizottságának, illetve a Polgári Magyarországért Alapítvány Kuratóriumának tagja méltatta a néhai püspök életútját és munkásságát. Ezt követően *Bátovszki György* polgármesterrel közösen leleplezték *Kliegl Sándor* szegedi szobrászművész alkotását, melyet megáldottak a történelmi egyházak jelenlévő képviselői is.

Az emléktáblánál *dr. vitész Bucsy László* törzskapitány vezetésével koszorút helyeztek el a Történelmi Vitézi Rend Közép-Magyarország Keleti Törzskének díszegysége is, majd *vitész Dömötör Zoltán* nemzetőr altábornagy, dr. Dömötör Tibor püspök öccse köszöntötte meg, hogy Akron városa után már Csömör is tiszteleghet bátyja emléke előtt.

Meghívó

Sok szeretettel várjuk a kedves Rendtársakat nemzetes **Szabó Balázs VRNT** orgonaművész-tanári diploma-hangversenyére!

Helyszín: Művészetek Palotája,
Bartók Béla Nemzeti Hangversenyterem

Időpont: 2008. április 15., 18 óra
Ingyenes belépőjegyek iránti igényüket a következő telefonszámon szíveskedjenek jelezni: 06 (30) 303-6325

BUDAI KLUBNAPOK!

Minden hónap első péntekén (du.) 15.00–18.00 óráig a XI. Budafoki út 11. sz. (FIDESZ-helyiség)
Nyári szünet: július – augusztus
Minden kedves Rendtársunkat szeretettel várjuk!
Nem csak a budaiakat!

v. Lejtényi Éva, dr. Kállayné ter. szkp.

Emlékezés a Don-kanyar hőseire

65 esztendővel ezelőtt, 1943. január 12-én beteljesedett a 2. magyar hadsereg golgotai útja, amikor a jelentős szovjet túlerő áttörte a Don mentén általuk védett 200 km-es frontszakaszt. Az áldozatok számát jelentősen növelte a Vörös Hadsereg és a szovjet hatóságok embertelensége, melyet 1944 őszét követően a kifosztott, legyilkolt, megbecstelenített százezrek Magyarországon is megismerhettek. A Szovjetunió ugyanis sohasem írta alá a hadifoglyok tartását szabályozó Genfi Konvenciót, így sok tízezer család azon szeretteiket sem láthatta viszont, akik fogságba estek.

Hőseink immáron hat és fél évtizede alusszák örök álmukat jeltelen sírokban és tömegsírokban, valahol Oroszországban. „*Hol van a sok sírkereszt?*” című tanulmányában Szabó Péter így írt erről 15 éve: „*Sírjaikat benőtte a gaz, utak, lakóházak épültek felettük. Fejfáikat, keresztjeiket már az 1943 januári harcok alatt és után sem lehetett volna felfedezni. Harckocsik gázolták le, a helyi hatóságok tüntették el, épületeket emeltek rájuk, vagy egyszerűen az enyészeté lettek.*”

A Közép-Európában és Magyarországon 1945 után történetek igazolták, hogy saját szülőföldjén a bolsevizmus ellen vívott küzdelem igazságos, de sajnos eredménytelen volt. A magyar hősök mártíromsága sem tudta feltartóztatni a később ránk zúdult veszedelmet.

Emlékük azonban azóta is ott él családjaik szívében és egykori lakóhelyük emlékezetében. Tiszteletükre szeretneik csak az 1989 után emelt II. világháborús emlékműveknél róhatják le kegyeletüket. Számos családnak Lovason is csak ekkor adatott meg, hogy Mindenszentek napján elhelyezhessenek végre egy szál virágot.

Anyai nagyapámra, *Holzhauser János* magyar királyi szakaszvezetőre ugyanígy emlékezhetünk. Eltűnt 1943. január 12-én...

Magyar Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeum (KULTEA KLUB) programjából

1051 Budapest, Szent István tér 15. Tel.: 375-6249.

Április 12., 13., 15., 21., 30., 19 óra: Örkény István: Macskajáték

Rendező: Szitás Barbara. Főszereplő: rendtársunk, v. **Andresz Kati** színművésznő. Három gyermek édesanyja – s ebben az évadban már folytatja munkáját; jelentős szerepek várnak már rá! Sok sikert kívánunk Művésznő!

További főszereplők: Borbáth Ottília, Detre Annamária, Fabó Györgyi, Papp János, Pálos Zsuzsa.

Április 27. 19 óra: Pozsgai Zsolt: Törődj a kerttel!
Főszereplők: v. Andresz Kati és Rosta Sándor

HORTHY-EMLÉKELŐADÁS

Szeretettel hívunk és várunk mindenkit!

Április 25-én, 18 órakor a Hazatérés Templomában (Budapest, Szabadság tér) sorra kerülő rendezvényünk előadói: Szakály Sándor történész és v. Cseresnyés Pál tb.tkp. Belépődíj: 500 Ft.

Észak-Dunántúli Törzsszék 2007. december 8-i állományülése

Székesfehérvár, MH Helyőrségi Klub

A gyűlést v. László Tibor székkapitány nyitotta meg és köszöntötte a megjelenteket.

Program: csapatzászló bevonulása, Himnusz és a Magyar Hiszekegy közös éneklése. Id. v. László Tibor előadása Bocskay erdélyi fejedelem életútjáról és kapcsolódóan a hajdúk történelme. v. Pintér Kornél törzskapitány részletes helyzetismertetése a Rend belső életéből. v. Smohay Ferenc tiszteletbeli székkapitány gazdasági beszámolója.

Rendi oklevelek is igazolványok átadása. Számos hozzászólás és az új tagok rövid bemutatkozása. A 3 órás rendkívül sikeres áll. gyűlést állófogadás zárta.

Írás és fotó: v. Mordényi Endre ny. szds.

v. Tökölyi Jenő 56-os bajtársunk átveszi a Rendi díszoklevelet

Fónay Márta Humánia Drámai Műhely

Vác város színjátszó csoportja.

Színi oktatás, színvonalas előadásokat mutatnak be neves művészek vezetésével. Az egyesületben folyamatosan jelentkezési lehetőséget kínálnak!

Vezetők: v. Kautzky Ervin, Góczán Zsolt és Vető Ildikó
Foglalkozások időpontja: szerdán és pénteken
15.00–17.00, szo.: 10.00–13.00

Helyszín: Madách Imre Művelődési Központ.
Jelentkezés: 06 (30) 275-3971

Ahogy v. Kautzky Ervin művész úr írta: „A Váci Művelődési Központban működik az a Drámai Műhely, mely alig három esztendő alatt öt remekmű előadásával ajándékozta meg a várost. A műhely 2006-ban a Költészet Napján városi kitüntetésben is részesült, nevelő munkánk elismeréseként!

2008. január 22-én mi adtuk a város Költészet napi ünnepe mősorát, mégpedig „A HAZÁÉRT” irodalmi-színházi előadásunkkal.

Azonosak vagyunk a Pesti Vigadóban szereplő társadalmi színházzal, mely Pozsgai Zsolt tolla nyomán, a magyar történelem hű ábrázolását tűzte ki célul. A társulat művészeti vezetője fiam, Kautzky Armand.”

Iskolaszínházunk, a Fónay Márta – HUMÁNIA – Drámai Műhely szeretettel hív és elvár.../de ha gondolsz is velünk, köszönjük!

vitéz Kautzky Ervin

Észak-Dunántúli Törzsszék, Mányi alcsoport

Kodály Zoltán születésének 125. éve

v. Sz. Kovács Ferenc törzsszéki szkp. emléktáblát állított Kodály Zoltán születésének 125. évfordulóján Mányon. Ez az emléktábla megőrökíti az évfordulón túlmenően Kodály Zoltán 1922. évi mányi népdalgyűjtését. Olvasóink figyelmébe ajánljuk ezzel kapcsolatosan v. Sz. Kovács Ferenc Kodály-tanulmányát, melyet honlapunkon is olvashatnak.

Az emléktábla alkotója: v. Csák Attila v.hdngy. Díszőrséget állt: v. Szabó János, v. Szanyó Árpád szkp.

A falu nevében köszönetet mondunk v. Sz. Kovács Ferenc adományának, v. Csák Attila nagyvonalú gesztusának.

V.T.

Hagyománnyá vált megemlékezés Mányban

2008. február 09-én megemlékeztünk immár negyedik alkalommal, a doni harcokban hősi halált halt, Mányról bevonult katonákról, valamint a budai ostromgyűrűt áttörő, Mány község eljutott magyar katonákról.

Rendezvényünk a református templomban vette kezdetét, köszöntöttem kedves vendégeinket, Vitéz Hunyadi Lászlót a Történelmi Vitézi Rend főkapitányát, házigazdánkat Szabó Ferenc tiszteletes urat és Holnapy D. Márton plébános urat, a Történelmi Vitézi Rend tisztségviselőit, Mány község képviselő-testületének megjelent tagjait.

Felállva fogadtuk a zászlók bevonulását, majd elmondtuk hitvallásunkat, a Magyar Hiszekegyet.

Közös ökumenikus imádságunkkal emlékeztünk. A liturgiát Szabó Ferenc tiszteletes úr vezette, beszédet mondott Holnapy D. Márton, községünk plébánosa.

Ezt követően, vitéz Erdélyi-Takács István területi törzskapitány úr mondta el emlékező beszédét.

Fotó: v. Tolnai Eta

Meghallgathattuk vitéz Harmath Lajos volt Magyar Királyi ejtőernyős főhadnagy, tiszteletbeli székkapitány úr szívbemarkoló szavát. Ezúton is köszönöm Lajos bátyámnak, hogy részvételével emelte rendezvényünk színvonalát.

Közösen elénekeltük a Himnuszt és állva fogadtuk a zászlók kivonulását. Átvonultunk a Hősi Emlékműhöz. A menetet a szolnoki Szent László Hadosztály Honvéd Hagyományőrző Egyesület katonái vezették, a Történelmi Vitézi Rend zászlóit vivő vitézi díszszakaszt kísérve. Ezt követte tíz történelmi zászló, az egyházi méltóságok, a Történelmi Vitézi Rend tisztségviselői és tagjai, falunk vezetői, a meghívott vendégek, s a falu megjelent lakossága. A Hősi Emlékműnél Dr. Szabó József János hadtörténész mondta el beszédét, majd koszorúzás következett, majd az egyházak képviselői áldást mondtak. A Székely Himnusz elénekélése után a díszszakasz és a zászlók elvonultak. Gépkocsival átvonultunk a Kitérés Emlékkövéhez, ahol dr. Szabó

József János hadtörténész beszélt az akkori hadi eseményekről és a kitérésben résztvevők szenvedéseiről.

Az egyházak képviselőivel imát mondtunk a harcteremen és a hadifogságban meghalt katonáért.

Ünnepélyes pillanatok: a Mehlschmidt család e kegyeleti helyhez haranglábat készíttetett és harangot öntetett. A harangot megszentelte Holnapy D. Márton atya. A falu nevében is köszönetünket fejezzük ki Mátyás egykori birtokos családjának ezért a manapság nem mindennapi gesztusért. A harang mély, zengő hangjai mellett emlékeztünk, imádkoztunk – és idéztük azokat a Hősöket, akik szembeszálltak – s elhullottak az iszonyatos túlerővel szemben. Ez a harang fog emlékeztetni bennünket a jövőben is!

Ezúton szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik segítettek a szervezésben és a lebonyolításban.

vitéz Sz. Kovács Ferenc szkp.
magyarországi széktartó

Dél-Kelet Magyarországi Törzsszék, Bács-Kiskun megye, Kecskemét

Vitézek, nemzetőrök, iskolák, óvodák, vállalkozások és magánszemélyek összefogása

*„Hol sírjaink domborulnak,
Unokáink leborulnak
És áldó imádság mellett
Mondják el szent neveinket.”*

(Petőfi Sándor)

Az I. világháborúban, a történelmi Magyarország területén nem folytak harcok, mégis ez a kecskeméti föld rejt 364 katonai földi maradványait. Akik itt nyugszanak, sebesülten, betegen kerültek ide, valamelyik kecskeméti katonai kórházba, legtöbbször a harctéren szerzett betegségük, sebesülésük következtében haltak hősi halált.

Mi, az utókor, 80–100 év múltán sem feledkezhettünk meg emlékük, nevük megőrzéséről!

Hiszen, amikor 1918 őszén nem szöktek!!, hanem a háború hivatalosan bejelentett végén léptek hazai földre nem kaphattak dicséretet! Gúny, szidalom, kitüntetések és rangjelzések letépése, fegyverük elkobozása fogadta őket, Károlyi Mihály és bandájának bűneként. Kétségbeesve tapasztalhatták a frontról hazatérve, sebesülten, tífusztól gyötörtten és elrongyolódva a forradalom zűrzavarát, Trianon könnyörtelenségét, az ország megcsönkítését, amely országért 4 éven át véreztek. A többiek, köztük kb. 1400 kecskeméti magyar Szerbiában, Olaszországban, Sziléziában, Galíciában, az Adriánál, vagy Romániában, Oroszországban alusszák örök álmukat. S ebben a temetőben is találkozhatunk a magyar fülnek idegenül hangzó nevekkal, amelyeket 80 év után – kemény munkánk eredményeként – most újra olvashatókká váltak. –

Röviden szeretném elmondani, hogyan jöttek elő a nevek: magyar, szerb, német, olasz származású fiatalokat sejtetve, a szeretet és az összefogás erejéből, az „ész, erő és oly szent akarat” nyomán!

Hagyomány, hogy minden év május utolsó hetében a Hősök napján a környező iskolák ifjúságának bevonásával megemlékezést tartunk ebben a temetőben is. 2007-ben is így történt, s láttuk, hogy az emlékkövek pusztulása folyamatos és rohamos. Ez nekünk, mint katonai hagyományok őrzőinek, elfogadhatatlan. Elhatároztuk, hogy saját erőből megtisztítjuk a köveket és a neveket újra írjuk. Önkéntes munkánkat felajánljuk Kecskemét városának. A köveken a nevek 99%-a olvashatatlan volt, az időjárás okozta repedések, kopások nagy károkat okoztak bennük. Vastag moharéteg fedte legtöbbszörüket, hiszen ebben a temetőben 1989 óta

már nincs temetés; e hősök sírjai bizony igen elhanyagolt állapotba kerültek. Vitéz Fekete Ferenc Zoltán, Debrecen város vitézi hadnagya közvetítésével kapcsolat létesült a Nemzetőr Szövetség ballószögi, kerekegyházi, lajosmizsei, kecskeméti tagjaival, ill. Molnár János nőr.dandártábornok úrral, aki katonás, együttműködő jó szívvel és férfi-erőkkel is segítségünkre sietett! Ennek nyomán a több mázsás kőtömböket fondorlatos technikával és kreatív erőkkkel a helyükről kimozgatták és szponzori segítséggel, Polyák tábornok úr gáláns jóvoltából elegendő kőágyra sikerült ezeket vissza is helyezni, majd nemzetőrök és vitézek együttműködésével egy hétvégén a mohától is megszabadítani.

Az ötletek tárháza gazdagodott. Mivel sem a temetőgondnokságnak, sem a római katolikus egyháznak nem volt írásos anyaga az itt eltemetett hősookról, így levéltári munkával – hála sz ott dolgozók lelkiismeretes munkájának – megtaláltuk a katonák neveit és megkezdődhetett a sírkövek neveinek elővarázsolása., hiszen a nevek olvashatatlanok és így azonosíthatatlanok voltak már! Ki a vízzel való bedörzsölés, ki a homokszórás híve volt, végül a hypos-homokos-vizes-súrolókefés módszer győzött – és lassan előtűntek a betűk... A névsorok többszöri egybevetése után, mint egy-egy betűrejtvény álltak előttünk a sírkövek. A megfejtést követően a neveket papírlapokra írtuk, s aztán szorgos és türelmes kezek a filctollal előrajzolt és így életre keltett neveket – a kövek véseteit – több heti munkával, maradandó festékkel töltötték ki. A Juniperus faiskola örökzöldeket adományozott, a kőművességhez értő nemzetőrök a repedések eltüntetését és a széttört kövek újra éppé tételét vállalták. És a képzeletbeli lánc egyre erősebb és hosszabb lett egy-egy újabb láncszem nyomán.

És most itt vannak! Itt vannak eltemetett, elfelejtett hőseink, frissen, fiatalon, erősebben, mint valaha. Személyes ismerőseinkké váltak. Előjöttek a megtalált és újrafestett betűk nyomán, hogy ragyogó példájukkal álljanak elénk jelen és jövőnk küzdelmeinkben, a szeretet és összefogás erejét hirdető hagyományörzők elé.

1927-ben alakították ki ezt az I. világháborús hősi parcellát. A középpontban álló, a feszület előtt térdeplő katona alakját ábrázoló kompozíciót 1939-ben, a háború kitörésének 25. évfordulójára készítették el a szociális Missziós nővérek, Imre Gábor kecskeméti szobrászművésszel. Ennek emléket egy tábla örökítette meg. A Történelmi Vitézi Rend és a Magyar Nemzetőrök táblája a 80. évfordulón annak állít emléket, hogy a Hazáért elesettek példája, áldozata nem volt hiábavaló, mert mi, a késői utódok, ezt az áldozatot értékén őrizzük és emléküket, nevüket fenntartjuk! De ezt kérjük majd az utánunk következő nemzedéktől is!

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik fáradságot, időt és anyagiakat nem sajnáltak, nemes lélekkel hozzásegítettek ahhoz, hogy a 80. évfordulóra ez a parcella megújulhasson. Így elsősorban Molnár János nőr. dandártábornok úrnak, aki bölcs derűvel és határozottsággal állt az ügy mellé. Köszönetet nemzetőr bajtársainknak, akik derekasan, hűséggel és szakértelemmel tették dolgukat.

Köszönet a Történelmi Vitézi Rend azon tagjainak, akik – bár létszámban kevesebben ugyan – de kitartóan végezték munkájukat. Köszönetet mondok mindkét szervezet nevében szponzorainknak, akik pénzbeli és egyéb módon segítettek nemzeti hőseink emlékköveinek megújulását. Úgy érzem, hogy egy keveset tettünk azért, hogy a ránk nehezedő súly könnyebbé váljon. A mérleg egyik serpenyőjét lehúzó „átoksúly” mellé a másik oldalra „a szeretet és összefogás” ellensúlyával az ész, erő és szent akarat győzelme is megvalósult ebben a közös munkában.

Ezzel átadtunk Kecskemét városának kb. 1320 munkórát, kb. 1 655 000 Ft értékben, melyet fogadjanak jó szívvel.

A hősi parcellával szemben találtunk rá Révész István egykori táborigazgató úr elhanyagolt sírjára, melynek felújítása is megkezdődött. A sírok beszentelését Farkas László érseki helynök úr végezte.

v. Molnár Piroska, dr. Juharosné szkp.

Észak-Magyarországi Törzsszék

Bemutatjuk Prof. v. Szirmay Lászlót

Prof. v. Szirmay László (Leslie Szirmay) Egerben, a Dobó István Gimnáziumban érettségizett 1942-ben, majd a Pázmány Péter Tudományegyetem kémia szakos hallgatója; diplomát szerez 1949-ben. Katonai szolgálattal szakította meg tanulmányait 1944–46 között, s az Egri Jogakadémia hallgatója 1943–44-ben. Ajánlólevéllel folytatja tanulmányait a bécsi Technische Hochschule-ban, fizika-kémia szakon. 1960–62-ben M.S. (Master of Science) vegyészmérnök-képzés a Detroiti Műszaki Egyetemen. Iowa Állami Egyetem, M.E.(Master of Engineering) -képzés: atomenergetikus. Denver (Colorado)Egyetem vegyészmérnök PhD (Doctor of Philosophy).

Tanulmányai befejezése után 1969–1997-ig egyetemi tanár a YSU (Youngstown, Ohio) Egyetem vegyészmérnöki karán. Négy évig tanszékvezető.

Mintegy 20 éves ipari gyakorlattal rendelkezik, változó műszaki területeken, úgymint: petrokémia, fémelőállítás, atomerőmű-tervezés, csakúgy, mint a kutatás- és üzemeltetés-technológia Európa és Észak-Amerika területein. Több, mint 100 tudományos publikációja, az USA-ban bejegyzett 2 szabadalma van. Könyve, az „*Atomfúziós erőművek tervezési Alapjai*” – Prof. Salvatore R. Pasino méltatta v. Szirmay professzor munkáját: Valós elméleti alapelvek-

kel kombinálja gyakorlatot. A látszólag kifogyhatatlan olajkészletek, – melyek oly drámaian megváltoztatták a technikai fejlődést; ezáltal életünket és történelmünket is – felhasználási módjával a Föld elszennyezését sikerült elérnünk! Ez a káros folyamat eddig megállíthatatlan! Ugyanakkor az olajtartalékok már csak mintegy 100 évre elegendőek! – A nukleáris fúzió, mellyel v. Szirmay professzor foglalkozik, a Napban lezajló reakció, mely kimeríthetetlen és tiszta energiát biztosít.

Prof. Pasino hangsúlyozza: számos atomenergetikus, elektromérnök, akiket v. Szirmay professzor oktatott, ennek a szaktudásnak köszönhetően tudott elhelyezkedni és jelentős pozíciókat elfoglalni az atomfizika területén.

A Történelmi Vitézi Rendben, törzsszékünk egyik oszlopos tagja dr. vitéz Szirmay László atomfizikus, aki ötven (!) évig tartó emigrációból érkezett haza hozzánk Kanadából.

Rendkívül széles látókörű ember, aki idős kora ellenére teljes szellemi frissességgel rendelkezik; s aki az atomfizika ma is hasznosítható tudományának ismeretein túl számos Magyarország – és a Magyarság Történetével foglalkozó könyv szerzője.

Ig. v. Horváth László tkp.

Miskolc – Mikor egy álom teljesül

A családon kívül nem sok öröm éri manapság az embert. Hányavetett sorsunk van nekünk, fiataloknak. Munkahely, lakás... és még sorolhatnám. Ezért gondolom, hogy egy álom hozza csak a megnyugvást, és talán motiválja is az embert.

1998-ban költöztünk Hangonyra. Ez egy Ózd környéki gyönyörű falu, tele dombokkal, gyönyörű-szép völgyekkel, patakokkal. Nem volt nehéz beilleszkednünk, hiszen nagyszüleim is itt laktak, és már valamelyest ismertem is a falut. De most ez valami más volt – rabja lettem a környezetnek, a falu hangulatának, az emlékeknek.

Kiköltözésemmkor találtam egy fényképet a Hősök Emlékművéről... De ez nem is a „miénk”, gondoltuk, hiszen ezen Nagy-Magyarország térképe látható – és most ez nem így néz ki.

Kimentem megnézni, és rájöttem, hogy ezt sem kerülte el a szocializmus. Bemocskolták az I. világháború hőseit és beléjük vetett hitünket!

Abban a percben tudtam, hogy ezen változtatni kell. Egy szép vasárnapon megállt egy autó, kiszállt belőle két úr. Ők hozták az álom beteljesülését: Nagy Zsolt és Tóth Vladimír, a Trianoni Emlékműveket Helyreállító Alapítvány tagjai. Nagyon hamar egy síkra terelődött a beszélgetés – és felpörögtek az események. A polgármester bólintott, a képviselő-testület úgyszintén.

Elkezdődött a munka: kaptam jót, de rosszat is. Volt, aki megkönnyezte, volt, aki elítélte...

Majd érkezett 2007. május 27. A Hősök napja. Hangonyi László polgármester úr beszédében emlékezésre szólította fel a falulakosságát; helyi történelmünk átgondolására.

Emlékeztetett Hangony hősi halottaira, majd a Trianonban megcsonkított Magyarország elvesztett területeiről, adatairól beszélt. Fontos tudni ezt azért, hogy mi magunk és gyermekeink tiszta képet kapjanak arról, amit különböző politikai áramlatok másképpen magyaráznak. Ez történelem! – Majd megköszönte a Trianoni Emlékműveket Helyreállító Alapítvány, a Gömör és Kishont Kulturális és Hagyományörző Egyesület és Kovács Róbert úr segítségét, munkáját. Végül polgármester úr ezzel fejezte be beszédét: „Pünkösdvásárnap van, és kérjük a Szentlelket, világosítsa meg értelmünket.”

Remélem, Főkapitány úr és Rendtársaim is egyszer tiszteletüket teszik a megújult-régi Hősök Emlékművénél.

v. Kovács Róbert Zoltán, Hangony

Közép-Magyarország Keleti Törzsszékének ESEMÉNYNAPTÁRA

(2007. június –2008. február)

A központi programok figyelembevételével

2007. jún. 17. – A Gödöllői Nemzeti Együvé Tartozás Parkjában fogadták a gödöllői térség hagyományörző lovasai az Árpád év kapcsán az Árpád fejedelem halálának

és a haza védelme és bizalom a jövőben akkor is, ha a vetésben a búzavirág helyett vadszegfű kezd nőni.

Egy vitézi család, Bárány István nemzeti úr, mint király, a fia ifj. Bárány István, mint lovász, a feleség Bárány-né vitéz Antal Terézia mint apródunokáival körülvevett királyasszony idén is felvállalták ezt a meseformába bújtatott fontos szerepet.

2007. július – A Károlyi Család úgy határozott, hogy a fői kastélyon elhelyezett Károlyi Mihály –emléktáblát leveszik és e helyre az Újpest községet (1840) megalapító és a fői templomot (1855) építtető gr. Károlyi István emléktábláját helyezik el. Az emléktábla-avató ünnepségen a T.V.R. díszegysége is részt vett.

2007. júl. 8. – A moldvai Lészpedről tanáraikkal együtt 21 csángó magyar diákot hívott meg a Gödöllői Értékvédő Egyesület. Az egy hétig Magyarországon tartózkodó, ma-

1100-ik évfordulójára szervezett történelmi lovaszárándoklat résztvevőit. A lovasok Vereckéről hozott föld, víz és vadvirág „ereklyéket” adtak át a város polgármesterének, aki a város szalagját kötötte a csapat zászlajára. Törzsszékünk lovas egysége az érkezőkhöz hasonló, hon(vissza)foglalás öltözékét idéző hagyományörző ruházatban vett részt a felemelő eseményen.

2007. jún. 23. – A nyári napfordulón Veresegyházán rendezett „Szentiváni Vígalom” szép példája annak, hogy még egy népies vígasság közepette is lehet hiteles magyar-ként szerepet vállalni és a rendezvénynek nemzeti jelleget adni. Lehet a mesében a király magyar, sőt a turulnemzet-ség tagja, a királyi udvartartás zászlói lehetnek történelmi magyar zászlók, a kisdobostól és az apródtól a lovászig és az udvarhölgyig a mesében is lehet mindenki egy kicsit magyar. A királyi beszédben pedig szóba jöhet az istenhít, a másik személyétől független önzetlen segítség, a család

gyarul beszélő, de írni már nem tudó gyerekeket a város balatonlellei üdülőjében is vendégül látták. Tanáraik szerint a magyar környezetben a gyerekek magyar szókinces egy hét alatt is rengeteget fejlődött. A gyerekeket törzsszékünk képviselői is fogadták Gödöllőn. Üdültetésüket a

Történelmi Vitézi Rend is támogatta, amit a vendéglátó egyesület szép levélben köszönt meg.

2007. júl. 14. – Közép-Magyarország Keleti és Nyugati Törzsszékeinek vitézi eskütételére, a Gödöllő-Máriabesnyői Kegyetemplomban került sor. Az eskütételhez külsőségeiben is méltó eseményen résztvett főkapitányunk és a Vitézi Szék több tagja mellett a város polgármestere és alpolgármestere is. A Keleti Törzsszék új zászlajának felszentelésére is sor került, a zászlószalagokat, mint zászló-

anya, vitéz Wittner Mária, továbbá Gáspár István, a Kegyetemplom plébánosa és dr. vitéz Bucsy László törzskapitány kötötte fel. A zászlót ezalatt ifj. vitéz Bárány István és „Horthy Miklós katonája”, a tordai csatát is végigharcoló vitéz Pántis István segített tartani, akinek az eskü kapcsán írt levelét külön közöljük. Az esküt tevők, hozzátartozóik és a törzsszék nagyszámban megjelent tagjai az eskütétel után megkoszorúzták a máriabesnyői temetőben nyugvó gróf széki Teleki Pál miniszterelnök, vitéz Szabó Pius ferences szerzetes és Ivánka Imre 1848-as honvéd ezredes sírját.

2007. júl. 21. A hon(vissza)foglalást idéző „Pusztai Népek Lovasviadala” elnevezésű, Szadán rendezett lovasverseny fő szervezői, Czapp Béla VRNT vitézi hadnagy és vitéz Légrádi Lilla rendtársaink. Mindketten elhivatott módon foglalkoznak fiatalokkal, nemcsak a lovassportra, hanem becsületre, kitartásra és magyarságra is oktatta őket. A fiatal és idősebb lovasok, valamint a nézőközönség magyarságtudatát is elmélyítő, kifejezetten magyaros lovaspróbák,

mint pl. a kelevézhajtás, a koszorúsúrás, a törökfejvágás és teherhúzás előtt a versenyt a Keleti Törzsszék törzskapitánya az alábbiakkal nyitotta meg:

„Amikor az eurázsiai sztyeppéken, majd a Kárpáthazában élő eleink ruházatát idéző öltözetben, ékszereik, tarsolyaik, fegyvereik másolatát viselve jelenünk meg, akkor elkötelezzük magunkat egy olyan magyar hagyomány mellett, amelyet évszázadokon át igyekeztek meghamisítani, eltagadni előlünk....

Mégis az évszázados, magyarellenes hamisság burka alatt mindig maradtak olyan túlélő, rejtőzködő magyar „magok”, mint Ti, akik hirdetni és továbbadni voltak képesek a szkita–hun–avar–magyar történelemfolytonosság hagyományát....

A maihoz hasonló rendezvények nagyon sokat segíthetnek a tájékozódásban, a magyar összefogásban, az önvédelmünkben. Ezért tartásotok egyre szorosabban a zászló és a kelevéz nyelét, a szablya markolatát!”

2007. aug. 20. Történelmi Vitézi Rend törzsszékeinek látványos együttműködéseként Rendünk és a 64 vármegye zászlói valamint történelmi zászlók alatt vettünk részt a Bazilika előtt a Szent Jobb körmenetet megelőző nagymisén és a vihar miatt csak röviden és jelképesen megtartott körmeneten. Talán nem tévedünk, ha úgy gondoljuk, hogy a zord idő ellenére is kitaró, mintegy 150 fős rendezett vitézi egység-

günneknek döntő szerepe volt abban, hogy a Szent Jobbot esernyők alatt is kihozták a térre. A bőrigázás ellenére valamennyi rendtársunk úgy vélekedett, hogy jövőre ugyanígy kell kiállnunk, talán azért is, mert a szakadó esőben a kapualjakban menedéket keresők énekében reményt keltő erőt érezhettünk... „éljen a magyar szabadság, éljen a hazal!”

2007. aug. 23. A gödöllői Szentháromság Templom és Közösségi Ház felszentelési ünnepe alkalmával a Történelmi Vitézi Rend és a Magyar Nemzeti Lobogó Társasága egy nemzeti és egy pápai zászlót ajándékozott az új templomnak.

2007. aug. 25. A Gödöllői Királyi Kastély parkjában a gödöllői térség vitézei közös megemlékezést és koszorú-

zás tartottak vitéz Nagybányai Horthy István kormányzó-helyettes szobránál, 1942. aug. 20-án történt halálának 65. évfordulója alkalmából. Megemlékező beszédet mondott vitéz Koós Ottó, vitéz Szentgyörgyi Dezső és dr. vitéz Bucsy László. A kormányzóhelyettes egykori repülőoktatójának fia ifj. vitéz Fejes István is részt vett a megemlékezésen. A tragikus repülőbaleset (?) helyszínéről készült, Gödöllőn előkerült archív felvételeket törzsszékünk ez alkalommal mutatta be.

2007. szept. 15. A Belvárosi Templomban a Történelmi Vitézi Rend vitézavatása során törzsszékünk vitézi állománya 29 fővel bővült. Közülük 3 rendtárs saját jogon, 12 fő várományosi jogon avattatott fel, 14 főt pedig a Nemzetvédelmi Tagozatba fogadott rendünk főkapitánya. Az

avatás után hangulatos dunai hajóúton és bajtársi ebéden vettünk részt.

2007. okt. 17. Az Aranybulla kinagyított képe, a Vitézi Rend zászlaja továbbá a szervezőpártok és civil szervezetek jelképei alatt széleskörű nemzeti összefogással rendezték meg „A magyarok emberi méltóságáért és emberi jogaiért!” című előadást.

A Gödöllői Petőfi Sándor Művelődési Központ zsúfolásig megtelt színháztermében a Civil Jogász Bizottság részéről dr. Morvai Krisztina, az Emberi jogi, kisebbségi, civil és vallásügyi Bizottság részéről Ékes Ilona országgyűlési képviselő volt az előadó. Az esemény egyik moderátora dr. vitéz Bucsy László törzskapitány volt, aki az est során a 2006-os rendőrterror áldozatai támogatására összegyűj-

tött 146 000 Ft adományt eljuttatta az Október 23. Bizottság Alapítványa részére.

2007. okt. 22. A Történelmi Vitézi Rend zászlós díszegységeként vettünk részt a Magyarok Házában azon a rendezvényen, amelyen az 1956-os Magyarok Világszövetsége a forradalom és szabadságharc 50. évfordulójára alapított emlékéremmel, Rendünk pedig a Történelmi Vitézi Rend Nemzetvédelmi Keresztjével tüntette ki a Civil Jogász Bizottság tagjait. A kitüntetéseket vitéz Wittner

Mária, vitéz Hunyadi László főkapitány és vitéz Dékány Ágoston országos törzskapitány adták át.

2007. okt. 30. A Magyarok Világszövetségével és a Magyar Nemzeti Lobogó Társaságával közösen szerveztük meg Kéri Edit és Körömi Teréz „Kik lőtték a Kossuth téren '56-ban?” című könyvének bemutatóját és a témával kapcsolatos előadást a Gödöllői Városi Könyvtárban.

2007. nov. 10. A Magyarok Világszövetsége, a Magyar Gárda és számos hagyományörző szervezet képviselőivel közösen hajdani vármegyéink zászlóival vettünk részt a Pátyi Hun–Magyar Hagyományörző Egylet Árpád fejedelem halálának 1100-ik évfordulójára is emlékező emlékoszlop- és szoboravató ünnepségén. Az oszlopon őseink szent madara, a vitéz Csák Attila rendtársunk által újszerű felfogásban, rendkívül összefogottan és erőt sugárzóan megmintázott kerecsensólyom látható.

2007. nov. 17. Az őszi tereplovaglások egyikeként, immár hagyományosan rendezzük meg az ún. „Szent László lovaglást”, melynek egyik célállomása a mogyoródi dombon álló, Makovecz Imre tervezte kilátó, ahonnan csodálatos körpanoráma nyílik. Ezért nemcsak a hagyományörző lovasok, hanem gyalogos rendtársaink, ismeretségi kö-

rük és nemzeti érzelmű „civiliek” is szívesen vesznek részt az eseményen, mely mindig a kilátóban lévő hatalmas Szent László szobor előtt elmondott Magyar Hiszekeggyel kezdődik. A kilátó „oldalkápolnájában” álló szobor mellett évek óta láthatók a törzsszékeink által adományozott vitézi, árpádházi és nemzeti zászlók.

2007. nov. 22. Az őszi állománygyűlés évente a törzsszék legnagyobb létszámú és legfontosabb összejevetele, melyen a részvételt nemcsak kötelességnek, hanem becsületbeli ügynek is tekintjük. A személyi, szervezeti és pénzügyi információk és utasítások mellett megtörténik az

újonnan felavatott rendtársak bemutatkozása, és vitézi igazolványaik, valamint díszes vitézi oklevelük átvétele. Megtisztelő, amikor kiemelkedő rendi szolgálatot végző rendtársaink kitüntetésére kerül sor a területi törzskapitány által felterjesztett indoklás és javaslat alapján. Ez alkalommal a főkapitány úr vitéz Pántis István nemzeti úrnak ezüst, Fejéregyházi Kornélia VRNT és dr. Kardos Gábor VRNT nemzeti rendtársainknak pedig bronz érdemkeresztet adott át. A megérdemelt kitüntetésekhez ezúton is gratulálunk.

2007. nov. 24. A Magyar Vidék 56-os Szövetség szervezésében avatták fel a Csömörörről emigrációba kényszerült dr. Dömötör Tibor amerikai-magyar református püspök em-

léktábláját a Gloria Victis emlékmű falán. A Rendünket törzsszékünk 3 tagú koszorúzó díszegységgel képviselte.

2007. dec. 5. A gyászos emlékű 2004. dec. 5-i népszavazás évfordulójára – a Kossuth tériek 444-ik tüntetési napjára szervezett megemlékezést a Magyarok Világszövetsége. A nemzetvesztő Károlyi Mihály szobránál tervezett eredeti helyszínt azonban kordonnal kerítette el és védte a regnáló hatalom. Az eseményre így – számos rendtársunk részvételével az Olimpiai Parkban került sor, ahol vitéz Hompóth Zoltán, az MVSZ Pest megyei elnöke, törzsszékünk vitézi alhadnagya is beszédet mondott.

2007. dec. 6. Az évente megrendezett évadzáró tereplovaglásunk alkalmával a többi lovasokhoz hasonlóan a nemzeti hölgyek és urak is Mikulás és Krampusz jelmezben lovagoltak Barta Zsolt VRNT rendtársunk vendéglátó mogyoródi lovastanyájára. A gyerekek és idősebb lovasok számára is ez a térség egyik legfelszabadultabb és legkedvesebb lovasrendezvénye.

2007. dec. 7. Az 1956-os Pesti Srác Alapítvány Pongráz Gergely Érdemérmeket adott át a Corvin Filmpalota Jávor Pál termében. A kitüntetések vitéz Wittner Máriától és Trencsényi Lászlótól, az Alapítvány elnökétől vette át – többek között – Gyarmati Dezső, Grosics Gyula és Vanek Béla. A rendezvény zászlódíszét törzsszékünk biztosította, képviselőnkben Czapp Béla VRNT vitézi hadnagy jelent meg.

2007. dec. 8. – A Szent Korona Szövetség hagyományos évzáró, hálaadó szentmiséjén a budai, pesti, KÖMA nyu-

gati törzsszékkel együtt Rendünk zászlós díszegységében vettünk részt a Mátyás Templomban.

2007. dec. 16. Dr. vitéz Bucsy László tkpt. a 4. sz. választókerület – egyben Gödöllő – országgyűlési képviselőjének Fogarasiné Deák Valériának nyilvánosan adott át írásbeli felszólítást arra, hogy dec. 17-én, a Parlament elé kerülő egészségügyi törvényt választói és az ország tényleges érdekeinek megfelelően ne szavazza meg. Az MSZP-s képviselőasszony azonban kijelentette, hogy „igen”-nel fog szavazni, és ezt meg is tette.

2007. dec. 21. Talán hagyomány is lehet abból a téli napfordulón első ízben megvalósított „szertartásból”, melynek lényege, hogy a legrövidebb és legsötétebb nap

estéjén – szép időben egymást is látva – „kigyúlnak a magyar tüzek” a magas dombokon és hegyeken.

A híradás ősi formájára emlékeztet az a Fénypatak névvel illetett, az eljövendő több fényt, világosságot, a hívők számára akár Jézus születését is jósló tűzgyújtás, mely egyszerre történik például a Bakonyban, a Pilisben és a Börzsönyben. Rövid imádság után, bízva a magyarság sorsának jobbrafordulásában, falat kenyeret, csipetnyi sót és jó magyar bort osztva magunk is hatalmas máglyát gyújtottunk.

2008. jan. 5. Posztumuszt rendtársunk, Wass Albert születésének 100. évfordulóján, műveinek felhasználásával Gödöllő városa és Gödöllői Református Líceum felemelő műsoros megemlékezést és koszorúzást rendezett. Az eseményről, melynek védnöke a Történelmi Vitézi Rend volt,

a helyi sajtón túl hírt adtak a Nemzetőr és a Honlevél című lapok is. A műsorban felléptek Maczkó Mária és dr. Bucsyné Prém Katalin VRNT rendtársaink, és a koszorúzás során az író szobra mellett is rendtársaink álltak díszőrséget. A köztéri szobor bronzosított, gipsz másolatát a szobor állításában élenjáró törzsszékünk nevében a területi törzskapitány, A Magyar Nemzeti Lobogó Társaságának képviselője, valamint a szobor alkotója adománylevellel a Református Líceumnak adományozta.

2008. jan. 6. A Szent Korona hazatérésének 30. évfordulóján a Magyar Koronaőrök Egyesületének kezdeményezésére, Liszt Koronázási Miséjével hálaadó istentiszteletet tartottak a Budavári Mátyás Templomban. A Koronaország a főoltárnál, a Nagyboldogasszony feje felett lévő

– II. János Pál pápa által is megáldott – Szent Korona másolatnak állt díszőrséget, törzsszékeink 22 főből álló köpenyes egyesített vitézi díszegysége pedig a szentélyben vonultatta fel a történelmi zászlókat. A templomot megtöltő hívek mellett számos lovagrend és szervezet képviseltette magát, a meghívott közjogi méltóságok nem jelentek meg. A Magyarok Világszövetségének lapja, a Honlevél dr. vitéz Bucsy László cikkével és nagyméretű színes fotómonnázzsal emlékezett meg az eseményről.

2008. febr. 10. A vitéz nagybányai Horthy Miklós Kormányzó Urunk emlékére tartott nagymisén a Bazilikában törzsszékeink egyesített díszegysége vonult fel a Történelmi Vitézi Rend vitézi és történelmi zászlóival. A Horthy Miklós Társasággal való kifogástalan kapcsolatért és a díszegység szervezésével kapcsolatos szolgálataért vitéz Szilasi-Horváth Csaba székkapitány urat illeti köszönet.

Az eseménynaptárt azzal a céllal is közöltük, hogy rámutassunk arra, hogy a Történelmi Vitézi Rend „hivata-

los megjelenésén túl” mindennapi életünkben és a közélet legkülönbözőbb területein is van lehetőségünk magyar földön valamiféle „magyar missziót” végezni és a vitézi értéket felmutatni.

Az eseménynaptárt összeállította:

Dr. vitéz Bucsy László
törzskapitány
KOMA Keleti Törzsszék

Fotók:

Ifj. v. Bárány István, Bárány István VRNT, dr. v. Bucsy-né Prehm Katalin VRNT, Koczás Erzsébet, Papp Tibor, Samuné Tusor Mária, Szabadi Attila, Szitkei Adrienn VRNT, v. Tolnai Eta

Dr. Erdő Péter bíboros nemzetközi tevékenysége

II. Alekszij Moszkva és egész Oroszország pátriárkája 2007. június 15-én fogadta Erdő Péter bíborost, Magyarország prímását, aki e találkózón Szent István-ereklyét ajándékozott az ortodox egyháznak. Szent István még az egyházszakadás előtti időben élt, „az egységes keresztény egyház szentje, akit szentté avatott a Konstantinápolyi Pátriárkátus is.” – emelte ki dr. Erdő Péter. II. Alekszij a bíborosnak egy nyugati hagyomány szerint készült püspöki keresztet adományozott.

A neves találkozóra az ortodox-katolikus konzultáció során került sor.

„Ez az együttműködés éppen a keresztény gyökerű európai kontinensen rendkívül fontos, amit most sajnós elfelejtnek, sőt megcsúfolnak. Éppen Európában érezni különösen erősen azokat a kísérleteket, hogy a társadalmakra kizárólagos szekuláris gondolkodásmódot és életmódot kényszerítsenek, a vallást pedig a társadalmi folyamatok szélére szorítsák.” – nyilatkozta az Orosz Ortodox Egyház elöljárója.

II. Alekszij hangsúlyozta, hogy a két egyház közös álláspontja a globalizációról, a vallás társadalmi szerepéről, a személyiség jogairól és méltóságáról, a családi értékekről, a demográfia és a bioetika kérdéseiről gazdagítja az együttműködést, mely révén egyre gyakrabban sikerül megtalálni a hatékony közös tevékenység formáit az egyházak között és az ENSZ-ben is.

Magyarországi vonatkozásban a pátriárka kihangsúlyozta: testvéri jellegű a két egyház viszonya, ebben pedig jelentős szerepe van dr. Erdő Péter bíborosnak. „Meg vagyok győződve arról, hogy e kapcsolatok előtt nagy jövő áll, figyelembe véve azt a tényt, hogy jelenleg Ön a Római Katolikus Egyház legfiatalabb bíborosa. Isten segítségét kívánom Önnek munkásságában.”

Magyarország prímása kifejtette: „Az ortodoxok és a katolikusok közötti együttműködés fő céljának a keresztény értékek európai megújulását tekinti. Magyarország és Oroszország együttműködésével kapcsolatban arról azólt, hogy a kommunista ideológia bukása után Oroszország világban betöltött szerepének pozitív átértékelésének vagyunk tanúi.”

Az érsek meleg szavakkal emlékezett vissza a pátriárka 1994-es magyarországi útjára.

Erdő Péter bíboros meghívta II. Alekszij pátriárkát, látogasson el újra hazánkba.

Az egyházak szerepe és feladata korunkban rendkívül összetett. Üdvözljük a diplomáciai kapcsolatok e legmagasabb szintű megújulását, mely új, sokrétű kapcsolatok kibontakoztatását feltételezheti, s tartalmában hozzájárulhat a közös célkitűzések megvalósításához.

(Forrás: Moszkvai Patriarchátus Külső Egyházi Kapcsolatok Osztálya)

KÉPES BESZÁMOLÓ

Kormányzó úr újrateremtésének évfordulója

Kenderes, 2007. szeptember 14.

A Történelmi Vitézi Rend nagy létszámmal vett részt alapítónk, vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr újrateremtésének 14. évfordulóján.

A Történelmi Vitézi Rend legnagyobb eseménye a vitéz-avatás. **Minden 10. évben Kenderesen** tartjuk Rendünknek e legnagyobb, legjelentősebb rendezvényét.

2008. szeptember 6-án, szombaton, 10:30-kor **Rendünk leendő vitézeinek ünnepélyes avatására** kerül sor Kenderesen.

2008. szeptember 7-én **Kormányzó úr újrateremtésének 15. évfordulója – Emlékünnepség Kenderes, református templom.** Kérjük Rendtagjainkat, részvételi szándékukat előljáróiknál jelentsék.

Szent Imre-emléknap, Soltsszentimre

Hívunk és várunk minden Rendtársunkat a már hagyományos Szent Imre megemlékezésre, Soltsszentimrre 2008. szeptember 12-én, pénteken. István király fia halálának feltételezett (bizonyított) helyén, ahol templomot emeltek eleink, Péli Zoltán Gábor helytörténész számol be kutatásairól, s napsütéses idő esetén igen érdekes természeti jelenségnek is szemtanúi lehetünk.

Igaz történelmünk megismerése a fiatalabb generációnak is kiemelten fontos! – várjuk tehát a családok jelentkezését. A szabad térségben íjászat, s egyéb érdekes program vár bennünket.

Jelentkezés a szerkesztőség elérhetőségein.

Fotó:
Koczás Erzsébet
V.T.

Tisztelgés a Szent Imre-keresztnél

Koszorúzás

Budai állománygyűlés, 2007. november 11.

Főkapitány úr megnyitotta az állományülést

v. Csoknyay Jenő ny.szds. történelmi visszaemlékezést tartott Magyarország orosz megszállásának előzményeiről és körülményeiről

A díszes oklevelek átvétele

Kitüntetések átadása: v. Miklósi Zsolt Miklós Buda törzskapitánya részére a Történelmi Vitézi Rend arany Nemzetvédelmi Keresztjét, v. Béres Ferenc Buda szkp. részére a Történelmi Vitézi Rend ezüst Nemzetvédelmi Keresztjét adományozta v. Hunyadi László főkapitány úr

Rendtársainknak szeretettel gratulálunk, nagyon jó egészséget kívánunk. Feladataink sokrétűek, s számítunk továbbra is konstruktív gondolataikra, tetteikészségükre. Köszönjük v. Béres Ferenc helytállását, melyet tisztelettel kérünk a jövőt illetően is.

Megköszönjük v. Miklósi Zsolt Miklós törzskapitány úr mindedig kifejtett lelkes és építő munkáját, mellyel nem csak Buda Törzsszékének, de egész Rendünknek egységét és erősödését szolgálta. Kérjük Isten áldását további életére, munkájára. Várjuk mielőbbi aktív közreműködését Rendünk ügyeinek intézésében. Rendezvényeink, ünnepeink nem zajlottak nélküle: szervezésével, katonai fegyelmével, rendszeretével állt az ügyek mellé. Személyi-

ségének kisugárzása, szívének meleg baráti érzése mindenkit barátjává tett. Kitüntetése elismerése mindannak a fáradhatatlan munkának, melyet a Történelmi Vitézi Rend épülésére tett. Az előttünk álló időszakok sem tekinthetők sokkal egyszerűbbnek, mint azok, melyekre már „csak” emlékezünk. Számítunk Törzskapitány úr energiáira, gondolataira és az eddig megszokott tetteikészségére.

Ahogy már annyiszor mondtuk: „Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?”

Szeretettel köszönti törzskapitányát

v. Hunyadi László főkapitány

1956 emlékezete

Szoboravatás

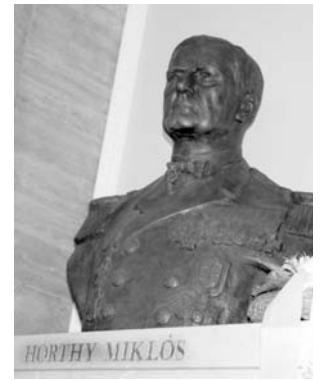
Felavattuk Kossuth Lajos kormányzó, v. Nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr, v. Wass Albert író, Szabó Dezső író szobraikat, melyek a Hazatérés templomának előterében kerültek felállításra.

Nemzeti imánk a Hazatérés templomában. Ünnepi beszédet tartott: id. Hegedűs Lóránt püspök úr.

Az ünnepi szónokok, művészek és díszvendégek, a T.V.R. előljárói az Erdélyi Gárda díszegységével.

Corvin-köz

Ezrek a Corvin-közben, zászlók erdejében.

v. Kellner Lajos és a lyukas zászló... „Töretlen hittel, ember – és magyar.”

„Ez a magyar erdő, ez a mi Hazánk,
ezt járjuk, az avarban néha megállunk,
novemberi őszre gondolunk, és azt mondjuk,
hogy megérte, csodálatos volt,
tőlünk tanult valamint,
ha tanult – a világ.”

v. Végvári Vazul

Mány 1956-os emlékünnepp pillanatai

Emlékezés a forradalom és szabadságharc hőseire. Az emlékművet alkotta: v. Csák Attila hadnagy. Ökumenikus istentisztelet a református templomban a T. V. R. díszegységével.

Kovács Gitta az akkori fiatalokra emlékezik

A kegyelet lángjait az unokák és az akkori időket átélt nagyszülők gyújtották

A 301-es parcellánál

A november 4-ei megemlékezésen ünnepi beszédet mondott v. Dékány Ágoston országos tkp., imát mondott

Erdélyi Takács István tkp., Pitti Katalin megrendítő- és fel-emelő énekművésze: a Hősökért – s éret-tünk, magyarságun-kért; Kovács Gitta sza-valt – ő a legifjabbak közül: a fiataloknak e mártírok áldozata mu-tatja: mit jelent nagy időkből az igaz helyt-állítás!

Csak a szépre emlékezem

Jártunk Kassán, hol
Rákóczi várt.
Csíksomlyón Szűz Mária
Vigyázott ránk.

Szent Erzsébet, Patak nagy szülöttje
800 éves ünnepére
A Szent Korona jelenléte
Jelzi, hogy Ó is az
Árpád-ház királyi vére.

Zebegénynek büszke bérce,
Hirdeti milyen gyilkos is
A trianoni béke.
Furcsán hálás Európa népe,
Hisz értük is hullott
Sok-sok magyar vére.

Kenderes, hol a mindenkit
Összetartó szeretet terem.

Magyarország, Erdély Felvidék van itt jelen.
A kastély, a templom,
a kriptá fénye
a történelmet megidézte.

Szeptember, az avatások hava
Hol jelen van a vitézek java.
Büszkén száll az eskü szava.
Csattan a pajzs érces hangja
Felvillan Horthy Miklós kardja.

Erdély népe, hős vitézek
a hűségnek példaképe.
Ezer éve állnak a vártán
Sorsuk jóra fordulását várván.

2007. október 13.
v. Madaras Ágnes v. hdgy.

KANADA

Történelem közlőről

v. Detre Gyula László MHBK, emeritus főcsoportvezető, a Történelmi Vitézi Rend Kanada országos tb. törzskapitányának visszaemlékezései

Ajánlom családomnak, édesapámnak, v. Detre Gyula állami népiskolai tanító 50 éves működése emlékére, barátainak és kiegészítésül a történetíróknak az 1944–45-ös „zivataros idők” politikai eseményeibe csöppent szemtanúként.

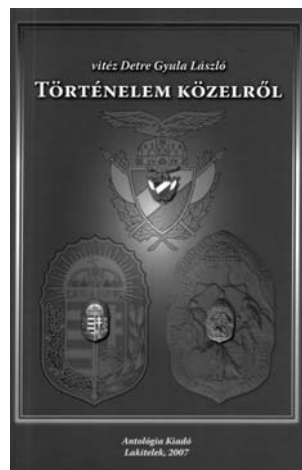
Bevezető

„Ahogy most 87 évesen visszatekintek a múltra, annak megannyi jó és kevésbé jó, de mindenképpen karakterformáló eseménye mellett két fontos vezérfonal volt életemben. Az egyik a katonaelet, a másik pedig tagadhatatlan nagy vonzódásom a gyengébb nemhez. A következőkben olyan időkről számolok be, amiknek mára igen kevés szemtanúja maradt. A leírt események egyike-másika hollywoodi filmtémának is beillene és többen közületek talán elképzelhetetlennek tartjátok majd, pedig így volt, ez volt a valóság.

A leírtakból megismerhetitek családjunk történetének egy élő szakaszát, amiből végeredményben ti is fakadtatok. Ezen kívül magyarságszolgálatom hosszú évtizedei is köteleznek a beszámolóra. Mindez a magyar történetírásnak fontos lehet, hiszen azokról a sokáig tudatosan takargatott magyar történelmi eseményekről szól, melyek katonai szolgálatom éveit és az 50 éves emigrációs munkásságom alatt történtek.

v. Radnóczy Antal a Vitézi Rend főkapitánya törzskapitányával (2002)

Valamikori szemtanúként – úgy érzem – meg kell szólalnom és a magyar történetírást olyan momentumokkal kiegészítenem, amiről nem sok információ forog közközben. Elsősorban a katonai szolgálati időmre gondolok, azt esetleges hiányzó adatokkal megvilágíthatom és amivel a „magyar történetírás adósa vagyok!” – ezzel egyben néhai Gábor Áron író kérését teljesítem. A felhívás a *Californiai Magyarság*-No. 29, 1979. júl. 20-i számában jelent meg.

A könyvbemutatón a szerző szavai:

Kedves Rendtársaim! Köszönöm vitéz Hunyadi László főkapitány úr meghívását és részvételét azoknak, akik ma itt vannak ezen a baráti-rendtársi összejövetelen.

Őszinte elismerésemet és köszönetemet szeretném tolmácsolni magam és a kanadai rendtársak nevében vitéz Hunyadi László főkapitány úrnak és a mellette dolgozó vezetőségnek, hogy hűségesen kitarítottak a Történelmi Vitézi Rend mellett és nem hallgattak a „szirén” hangokra, hanem hűségesen, kimagasló munkájukkal gazdagították, még erősebbé formálták Rendünket.

Jóleső érzéssel jöttem közétek, mint olyan, aki 57 éve dolgozott együtt az emigrációban a volt katona bajtársaimmal az MHBK-ban, vagy később, rendtársaimmal a Vitézi Rendben.

Kellemes találkozás Budapesten

v. Detre Gyula tb. tkp. átveszi főkapitány úrtól a TVR arany érdemkeresztjét

A most megjelent *Történelem közelről* című visszaemlékezéseimben idézem: „Mindig jó ügy érdekében harcoltam, a Választott útról másfelé le nem tértem, Hitemet, eskümet megtartottam. Isten segítségét kérem további életemre.” – Mindezeket köszönhetem szüleimnek, a gimnáziumban cisztercita tanárainknak és a Ludovika Akadémián kapott nevelésnek.

Valamikor 1944–45-ben, az úgynevezett „zivataros időkben”, mint m. kir. főhadgy. fiatalon, szemtanúként csöppentem bele az akkori eseményekbe. Ezt írtam meg könyvemben, melyet úgy érzem, le kellett, hogy írjak, meg kellett szólalnom és a magyar történetírást ki kellett egészítenem személyes élményeimmel, amiről nem sokan tudnak, vagy egyáltalán le nem írtak eddig. Úgy éreztem, hogy a külhonban, a magyarság szolgálatára magyar hazánknak szüksége van. Itt különösen az MHBK-ban és a Történelmi Vitézi Rendben vállalt közösségi munkára gondolok. Megkíséreltük tisztára mosni azokat a foltokat, melyeket elkövettek a múltban és elkövetnek most is úgy itthon, mint az ország határain kívül megjelent újságokban.

Ahogy az éveink repülnek felettünk, odakint mindig erősebb bennünk a hovatartozás érzése... Magasztos büszkeség tölt el, hogy magyarnak születünk. Annak a Nemzetnek vagyunk fiai, mely Árpádot, Hunyadi Jánost adott a világnak, melyet évezredek óta elesett hősei szelleme táplál és éltet, s melyet ez a szellem éltetni fog időtlen időig. A Történelmi Vitézi Rendnek ez is a feladata, ezt a szellemet fenntartani!

Sokszor manapság összeszorul a szívünk, mikor a mai itthoni politikai rendszerben Hazánk jövőjére gondolunk... De mégis hiszünk és bízunk itthon és odakint. Míg a kórus a Mátyás templomban szívből éneklé a „Boldogasszony Anyánk” megrázó szavait, vagy a debreceni nagytemplom orgonáján még nem hal ki a „Tebenned bízunk” fenséges dallama, addig igenis remélnünk kell és hinnünk kell, hogy lesz feltámadás.

Megismétlem és felhívom a figyelmeteket arra a mondatra, melyet vitéz Radnóczy Antal, a Történelmi Vitézi Rend főkapitánya temetésén, kegyelettel emlékezve: Ő irányt mutatott, és azt meg ne másítsátok!

v. Detre Gyula tb.tkp.
Kanada

1025 Budapest, Csalán u. 34.
Telefon: 200-1973
Bankszámlaszám:
10700378-27035304-51100005
Adószám: 18109386-1-41
Nyilvántartási szám: 8738

Kérjük Rendtársainkat, a Vitézi Tájékoztató kiadásához – anyagi lehetőségeikhez mérten – szíveskedjenek hozzájárulni. Szívesen vesszük hirdetések elhelyezésének kérését.

Hirdetésre vonatkozó szerződésünket elküldjük; az alapítványi támogatásról kérésre igazolást küldünk.

KANADA

*Bajtársait keresi az egykori forradalmár***Vitéz Potocska János szkp. visszaemlékezése**

Az 1956-os forradalmi események emléke sokakban ma is eleven él. Különösen azokban az emberekben, akik részt vettek a harcokban. Vitéz Potocska János Kelet-Kanada székkapitánya 76 évesen mesélte el történetét.

– Három hónappal a forradalom kitörése előtt jöttem el Pomáizról, ahol állami gazdaságban agronómusként dolgoztam. Közelebb akartam kerülni szüleimhez, ezért Békéscsabára költöztem. Akkor már nagycsaládos voltam, s mivel nem találtam a szakmában munkát, ezért a jaminai téglagyárban, mint fűtő helyezkedtem el – mondta bevezetőjében Potocska úr. – Ezen a munkahelyen ért utol a forradalom. Annak másnapján több helyi üzemival együtt kivonultunk a Kossuth térre, majd átmentünk az akkori Pártház elé. A tömegben valaki megemlítette, alakulóban van egy forradalmi harci csapat. Éreztem: nekem ott a helyem, és jelentkeztem. Ez a csapat a Kazinczy utcai, volt híradós laktanyában volt. Toborozójuk – mivel akkor 26 éves négy gyermekes családapa voltam – többször is rákérdezett jelentkezési szándékom komolyságára. Bár a győzelmünkre nem volt semmiféle garancia, ennek ellenére én részese akartam lenni a forradalomnak, így megkaptam az egyenruhámat. Ezek után jelentkezni kellett a békéscsabai Petőfi utcai iskolánál, a főparancsnoknál.

– Hány önként jelentkezővel találkozott az iskolában?

– Az iskolában háromszázan lehettünk. Szalmazsák volt a fekvőhelyünk és a fegyvernemekkel ismerkedtünk. A főparancsnok kikérdezett katonai múltamról, közöltem vele, hogy a Honvéd Kossuth Akadémiát is elvégeztem. Ott helyben szakaszparancsnoki beosztást kaptam, és feladatként harminc fiatal diákot rám bízott, mutassam meg nekik a fegyverek kezelését. 3-án szabad éjjelt kaptam, de a visszaérkezésem reggelén, november 4-én az utcán figyelmeztettek, Békéscsabát megszállták az oroszok. Én a hallottak ellenére bementem az iskolába, majd nem sokkal később kintről harckocsi mozgásokat észleltünk. Az egyik orosz tank a Felszabadulás szobornál, kettő az iskola bejáratával szemben, valamint még egy a görög-katolikus templom irányában, a Bartók Béla út sarkánál állt. Körbevettek az iskolát, és az volt a sejtésünk valami készülődés van. Abban az időben az iskola mögött lakóházak voltak léckerítéssel bekerítve. Mi vágtunk rajta egy rést, amit az

oroszok nem vettek észre, és első felszólításuk után ott szöktettük ki társaink egy részét. Érdekesség, a nagy káoszban a főparancsnokunk is eltűnt, azóta sem találkoztam vele, viszont Szilágyi Ferenc alhadnagy sokáig ott maradt velünk és segített. Tizenöt percenként kaptuk a felszólítást, hogy adjuk meg magunkat és szabad elvonulást biztosítanak. A még bent lévőket sürgette az idő, hogy mitévők legyenek. Szilágyi alhadnaggal hátramentünk a

tornaterembe, ami tele volt Molotov-koktéllal és gránátokkal, amiről előzőleg még nekünk sem volt tudomásunk. Félő volt, ha nem adja meg magát a bent lévő 43 személy, az oroszok belőnek az iskolába és felrobban az a sok lőszer, ami a tornateremben volt felhalmozva. Továbbá leéghet az iskola, de még a környező házak is romba dőlhetnek. A harmadik felszólítás után végül könnyes szemmel, tele szégyenérzettel kimentünk. Bántódásunk ott nem esett, de egy orosz ezredes közölte velünk, majd ha a rend helyreáll, előszednek minket és felelősségre vonnak.

– Az ön életét milyen irányba sodorták az akkori események?

– A történetek után tíz nappal még voltam egy értekezleten, de mire hazaértem a feleségem a gyerekek holmiját összecsomagolta. Közölte velem félelmeit, így elindultunk a hosszú útra, ami egyáltalán

nem volt zökkenőmentes. Útközben derült ki, hogy feleségem az ötödik gyermekünket várja, de végül révbe értünk, és Torontóban letelepedtünk. A Ford Autógyárban helyezkedtem el, ahol húsz évig minőségellenőrként dolgoztam.

– Úgy tudjuk, rangos kitüntetések tulajdonosa.

– Igen. 1996-ban a POFOSZ-tól kaptam egy E. kereszt kitüntetést, majd 2002-ben a Vitézi Rend ezüstkeresztjét Kanadában vehettem át.

– Milyen érzés hazalátogatni?

– Nagyon jól érzem magam Magyarországon, mert itt születtem ez a hazám, de ahol élek, ott is igazi magyarnak vallom magamat. Végül kérelemmel fordulok mindazokhoz, akik 1956 őszén velem együtt ott voltak az 1-es számú iskolában: kérem, jelentkezzenek, mert szeretném felvenni velük a kapcsolatot. (vitéz Potocska Úr címe a szerkesztőségben)

Bróda Ibolya

(Megjelent a Délkeleti Hírnök folyóiratban)

Beszámoló

v. Potocska János, a Történelmi Vitézi Rend Kanadai Törzsszék szkp. beszámolója a Történelmi Vitézi Rend Főkapitányának, 2007. október 23-án végzett ünnepi megemlékezés az 1956-os forradalom és szabadságharc békéscsabai rendezvényein való részvételről:

Okt. 22-én koszorút helyeztem el a Berényi úti temetőben, a mártírhalált halt Mány Erzsébet (21 éves volt) és Farkas Mihály (29 éves volt) emlékére, sírhelyükre.

Okt. 22-én megkoszorúztam a Szabadság téren Harmat Imre rendőr alhdgy. emléktábláját, aki nov. 4-e reggelén a városra támadó szovjet páncélosok tüzeiben esett el.

Az ünnepség a Szent István téren folytatódott, Kovács Zoltán honvéd alezr. emléktáblájánál, aki nov. 4-én szovjet páncélosok tüzétől halt hősi halált.

Okt. 23-án emlékeztünk Mány Erzsébet és Farkas Mihály kivégzésének helyén, a Kazinczy úti emléktáblánál, s koszorút helyeztünk el. Beszédet mondott Köles István (Fidesz) alpolgármester, közreműködtek a Belvárosi Általános Iskola és Gimnázium tanulói.

Elismerésünket és köszönetünket fejezzük ki vitéz Potocska Jánosnak, a Kanadai Törzsszék székkapitányának azért az áldozatos munkáért, melyet Kanadában és Magyarországon nemzetéért, s a Történelmi Vitézi Rendért, Kanadában élő Rendtársainkért kifejt.

Tisztelettel kérjük és várjuk további értesítését a rendi eseményekről, bajtársainkról.

Kívánunk székkapitány úrnak egészséget, erőt és további sikeres munkát.

Rendtársi tisztelettel

v. Hunyadi László
főkapitány

Okt. 23-án emlékünnepe a Nagy Imre téren, a szobornál. Beszédet mondott Vantara Gyula polgármester. Szülővárosomban a megtisztelő koszorúzást végeztem, költségtérítést Rendemtől nem kértem.

1956. októberében a Békéscsabai Forradalmi Harcicsapat, Petőfi úti 1-es sz. Iskola hadnagya voltam. Azóta sem történt említés a kb. 200 fős Forradalmi Harcicsapatról.

Akár, mintha nem is léteztünk volna!

2001-ben a Vitézi Szék határozata alapján, v. Radnóczy Antal v VR főkapitánya megbízást adott nekem a VR Kanadai pénztáros és ellenőri teendőinek ellátására, melyet ma is, 77 éves koromban, sikeresen végzem. Nem könnyű feladat egy ilyen hatalmas ország területén élő Történelmi Vitézi Rendnek a munkája. Igyekszünk a jövőben is méltó támogatói lenni a Történelmi Vitézi Rendnek.

Vitézül Magyar Hazánkért!

v. Potocska János szkp.

Köztársasági elnöki kitüntetés október 22-én

v. Pintér Kornél törzskapitány úrnak, a Vidék 56-os Szövetségének elnöke felterjesztésére az **1956-os emlékérmert a „Hazáért és Szabadságért”** Hummel Margitnak és posztumusz v. Szabó Zoltánnak (átvette ifjabb Szabó Zoltán) adta át Sólyom László köztársasági elnök úr.

Családjaink nevében köszönetet mondunk a kitüntetésre való felterjesztésért és köszönetet mondunk azért, hogy szereteteinkről így módon is megemlékeztek.

Kovács és Szabó családok

AUSZTRIA

Prof. dr. v. Balogh Ádám tb. törzskapitányt, a „Szabadság Hőset” köszöntjük

2007. szeptember 20-án a Ludovika-utód ZMNE (Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem) rektora az 1942-es és 1937-es avatási évfolyamok még élő tisztjeinek a **vas és a rubin díszoklevelet** adta át.

A kitüntetettek nem kis százaléka a Történelmi Vitézi Rend tagja. Alább **prof. dr. v. Balogh Ádám tb. tkp. rendtársunk** válasza az oklevél átvételekor:

„Hálás köszönet az emléklapok odaítéléséért! Per-

sze, nagyon jól tudjuk, hogy ezen nemes szimbolikus akción túlmenőleg, akiknek igazán köszönet jár, azok már nincsenek köztünk, azaz, mint hősi halottak alusszák örök álmukat.

Kihullottak sorainkból azok is, akik többnyire háborús kitüntetésekkel, többnyire sebesülésekkel teljesítették kötelességüket, emlékezetes esküjüknek megfelelően. S ennél a gondolatnál, illetőleg megállapításnál asszociálnom kell egykori felejthetetlen zlj.pk-unknak, vitéz Szombathy Pál alez. Úrnak egy csapatpedagógiai órán tett spontán definícióját, mellyel a tiszt hivatást, a tiszt jellemét kvalifikálta: „Ha a tiszt jó, és magát az istenfélelem és a hazaszeretet égisze alatt a szolgálatnak és emberei javára **áldozza**, akkor a katonái is jók, bátrak, áldozatkészek.”

Kétségtelen, hogy a nagy többség közülünk igenis megpróbált ezeknek az elveknek, elvárásoknak megfelelni. Messze a hősi halált halt bajtársaink hősiességétől – én is két sebesülést szenvedtem, a háború után pedig mint a szovjet megszállók elleni ellenállási mozgalom egyik vezetője 25 évre ítélve, 1948-tól 1956-ig, 8 és fél év alatt 3 országban (Magyarország, Ausztria majd ismét Magyarország – és Szovjetunió..) összesen 33 börtönben és szibériai táborban olyan időket élhettem meg, hogy a magyar kommunisták börtönében volt olyan nap, amikor 23 rózsafüzért imádkoztam azért, hogy ne kelljen gondolkodni, ne gondoljak arra, hogyan leszek éjszaka megint „puhítva”. Mintha ma is hallanám a katpolos örök vicsorgását, hogy „maguknak még a csontjaikkal sem kell elszámolnunk!” – vagy a részeg orosz táborpk-ot a Bratszk melletti Viharjovkán: „Nekünk nem kell a munkátok, mi a szenvedéseket akarjuk látni!” Aztán az Adenauer-Bulganyin találkozó után vissza Magyarországra, azaz az egyik vagonból a másikba, egyik börtönből a másikba – következett el a dicsőséges '56-os népfelkelés. Amikor bár a Központi Gyűjtőben az utolsó pillanatig nem tuzhattuk, hogy mi jön előbb: egy géppisztolyosorozat, egy kézigránát, vagy kiszabadítóink... De 1956. nov. 1-jén ütött a szabadulás órája, és nov. 19-én, Erzsébet nap éjszakáján sikerült átlépnem a határt...

Kedves Bajtársak! – Bizony, nem kívánunk ilyen élményeket, tapasztalatokat a mai tisztai növendékeknek, tiszt generációnak, de annál inkább és szívből kívánunk nyugodt, meggyőződéses munkalehetőségeket az istenfélelem és hazaszeretet jegyében, ahogy nekünk kívánt annak idején zászlóalj-parancsnokunk. Ezt kívánjuk fiatal Bajtársainknak – embereik javára és a Haza üdvére.

Idézzük Bad Ischl. – Ischler Woche írását prof. dr. v. Balogh Ádám rendtársunkról:

„A magyar szabadságharc 50. évfordulója alkalmából a hivatalos Magyarország Balogh Ádám professzor úrnak a »Szabadság Hőse« kitüntetést adományozta, melyet Ő a bécsi magyar nagykövetségen vett át. Ezzel a kitüntetéssel a magyar államelnök azokat a személyiségeket ismeri el, akik 1956. októberében és az azt követő véres megtorlás tragikus eseményei során a szabadságért, az emberi méltóság megőrzéséért és a nemzeti egységért léptek fel, ezáltal példát mutatva a Hazaszeretetről.”

Köztudomású, hogy a kényszerűségből külhonban élő rendtársaink befogadó országaikban is minden tettükkel a Haza és Rendünk érdekeit képviselik és a Magyarság jó hírnevét öregbítik.

Egyidőben jutott tudomásunkra, hogy az 1956–2006-os ország-, ill. világszerte tartott ünnepségek és megemlékezések során **prof. v. Balogh Ádám tb. tkp. rendtársunknak a Felső-ausztriai kormány az osztrák honvédelmi miniszter oklevélben fejezte ki köszönetét és elismerését fejezte ki iskolai és iskolán kívüli társadalmi munkájáért.**

* * *

A Történelmi Vitézi Rend nevében gratulálunk Professzor úrnak, Rendünk tb. Törzskapitányának e magas elismeréséhez. Töretlen erőt és hitet kívánunk Magyarságunk, Hazánk és Rendünk érdekében kifejtett áldozatos munkájához.

Isten áldását kérjük életére, egész munkásságára.

Vitéz Hunyadi László
főkapitány

A Civil Jogász Bizottság tagjainak kitüntetése

2007. október 22. Magyarok Háza

A Történelmi Vitézi Rend és az '56-os Magyarok Világszövetsége a 2006-ban, a Forradalom és Szabadságharc 50. évfordulójára alapított „1956-os Vitézi Jubileumi Kereszt” – kitüntetést adományozta a Civil Jogász Bizottság tagjainak, akik a 2006. október 23-i törvénytelen rendőri támadások ellen olyan bátran léptek fel, mint 1956-óta senki más.

A kitüntetések feltűzte: v. Wittner Mária '456-os halálraítélt; az emléklapokat átnyújtotta: Trencsényi László '56-os elítélt.

KÖSZÖNTÉS

az Amerikai Egyesült Államokban élő rendtársunknak

A Történelmi Vitézi Rend nevében ezúton is szeretettel gratulálunk korelnök Rendtársunk 100. születésnapja alkalmából! Földrajzilag távol – de lélekben közel. Közös szívdobbanással, azonos hullámhosszon gondolkodva, hazánkért és nemzetünkért élve életünk.

Boldog családdal körülvéve, akiknek Te vagy a támpont – s nagycsaládod, Rended szeretetétől is övezve, kiknek felemelő érzés, megnyugtató

gondolat, hogy barátként, Magyaroként erősítéd Rendünket.

Ha a Gondviselő lehetővé tenné, hogy Magyarországot, 'édes Hazánkat' meglátogathatnád, várjuk értesítéset. Addig is mindenképpen kérjük és várjuk Rólad a további híreket.

Isten áldását kérjük életedre, Családodra. Rendtársi szeretetteljes tisztelettel

v. Hunyadi László
főkapitány

vitéz Pákh Sándor vitéz Miklós József tb.
törzskapitánnyal

Házasságkötés

2007. július 28-án Lovas–Paloznak Körjegyzőség paloznaki anyakönyvi hivatalában házasságot kötött **Módi Orsolya** és **vitéz Pintér Kornél** észak-dunántúli törzskapitány. 2007. augusztus 11-én Debrecenben a Bolyai úti református templomban, ökumenikus egyházi szertartás keretében Isten előtt is örök hűséget fogadtak egymásnak.

A polgári szertartáson **vitéz Hunyadi László** Főkapitány, **vitéz Brenner Imre** székkapitány, **vitéz Török Károly** vitézi hadnagy és **Eckert Emil VRNT.** vitézi alhadnagy, az egyházi

esküvőn **vitéz Fekete Ferenc Zoltán** székkapitány is megjelent.

A Történelmi Vitézi Rend nevében szeretettel gratulálunk házasságkötéseetekhez.

Kérjük Isten áldását életedekre, munkátokra. Erősítsétek nemzetünket. Vigyázzatok egymásra, hogy családotok mindig biztos pont legyen ebben a gyarló és jobbításra szoruló világban. Legyetek Ti is az a biztos pont, akiket a Család és barátaitok mindig megtalálnak. Legyetek egymás támaszai a nehezebb időkben, s örüljétek minden reátok áramló Iste-

ni napsugárnak. Ilyen erős hittel és szeretettel kísérjétek egymás életét. Ilyen erős szeretettel és barátsággal kísérjük életedeket.

v. Hunyadi László
főkapitány

ÖRÖMHÍR – GÓLYAHÍR!

„Azt kérdezed tőlem, hogyan vártalak?

Mint az éjszakára
fölvirrad a nap,
mint délutánra
jó az alkonyat,
mint ha szellő jelzi
a fürgeteget –
ezer pici jeltől

tudtam jöttödet.” (Beney Zsuzsa)

Szeretettel köszöntjük

v. Holczmann Balázs és v. Fehér Ildikó második kisfiának,
Ferencnek megérkezését!

Isten hozott ezen a gyönyörű világon, ebben a gyönyörű országban!
Legyen életed gond- és baj nélküli! Légy egészséges, erős, okos, segítőkész.
Legyetek testvéreddel, Jánossal együtt Családotok, Barátaitok öröme,
Hazátok büszkesége!

Jogi tájékoztatás

Tisztelt Vitézurak és Vitézúrnők!

Alulírott Dr. Orbán László Tibor, mint a Történelmi Vitézi Rend jogi képviselője az utóbbi időben arról kaptam tájékoztatást, hogy úgy Magyarországon, mint az elcsatolt területeken élő Vitézi körökben felröppentek olyan hírek, hogy a Történelmi Vitézi Rend védjegybitortlást követne el azzal, hogy használja a Történelmi Vitézi Rend jelvényét (Leírása: Kék alapon koronás magyar címer, a címer közepén fekszik a hegyével felfelé mutató ezüst vitézi kard. A korona fehér alapon helyezkedik el, amelyen arany sugarak láthatók. A címertől jobbra zöld tölgyfaág, piros makkokkal és balra arany kalászkok díszítik a pajzsot.), mivel arra másnak lenne védjegyoltalma.

Tájékoztatom Önöket, hogy:

A magyar (és a nemzetközi) jog szerint a védjegyoltalom alapján a védjegyjogosultnak kizárólagos joga van a védjegy használatára.

A védjegyoltalom lényege tehát a védjegy használatához való kizárólagos jog, ezért az aki a védjegy árujegyzékében szereplő vagy ahhoz hasonló áruval kapcsolatban *jogosulatlanul* használja más védjegyét védjegybitortlást követ el.

Ahhoz viszont, hogy valaki a védjegyoltalmával élhesen, először meg kell szerezze az oltalmat. Az oltalom megadása, azaz az oltalomban részesítendő ábra vagy szó

(jelen esetben: színes ábra) nyilvántartásba vételére védjegy-lajstromoztatásra Magyarországon kizárólagosan a szellemi tulajdon védelméért felelős kormányhivatal: a Magyar Szabadalmi Hivatal jogosult.

A Magyar Szabadalmi Hivatal nyilvántartása bárki számára hozzáférhető, és nyilvános (interneten is: www.mszh.hu).

A Történelmi Vitézi Rend jelvényét, mint színes ábrás védjegyet (mint azt a mellékelt Szabadalmi Hivatali nyilvántartási lap is igazolja) korábban (1997. szeptember 18-i beadványban) lajstromoztatni szeretnék volna, de ezt a hivatal elutasította.

Az elutasítást követően a jelvény a védjegylajstromban „Elutasítás miatt érvénytelen”-ként szerepel.

Fentiekre való tekintettel a Történelmi Vitézi Rend jelvényére senkinek nincs védjegyoltalma, ezért senki nem hivatkozhat arra, hogy s jelvény használatával védjegybitortlást követne el, ha csak nem bizonyítja, hogy a jelvény a saját, védjegyoltalommal rendelkező saját védjegyéhez az összetéveszthetőségig hasonló lenne.

Budapest, 2007. október 27.

Dr. Orbán László Tibor ügyvéd
Orbán László Tibor Ügyvédi Iroda

A helyreigazítás késik, Magyar Nemzet?

T. Liskay Gábor igazgató-főszerkesztő úr
a Magyar Nemzet vezetője

Sok éve újságjuk előfizetői és olvasói vagyunk, mivel gondolatvilágunkhoz ez az újság áll legközelebb. Sajnos a folyóévi február 11-ei, hétfői számuk 2. oldalán negatív meglepetéssel szolgáltak számunkra és mindazok számára, akik tudják az igazságot. A félreértések elkerülése céljából szó szerint ismétlem cikküket:

„A kormányzóra emlékeztek. Horthy Miklós néhai kormányzó halálának 51. évfordulójára emlékezett a Magyar Gárda és a Jobbik tegnap Budapesten. A teljesen megelt Szent István-bazilikában emlékmisét celebráltak az 1957. február 9-én, a portugáliai Estorilban elhunyt, majd 1993. szeptember 4-én Kenderesen újratemetett Horthy emlékére.”

Szíves tudomásukra hozom, hogy az emlékmisét a Történelmi Vitézi Rend és a Horthy Miklós Társaság rendezte. Ezt a tényt azért is jól tudom, mert mindkét társaságnak tagja vagyok, a misén részt vettem, és a valóságról meggyőződhettem. Ezért az újság kézhezvétele és olvasása után még aznap telefonáltam a szerkesztőségbe, és megkértem Német Enikő munkatársukat, hogy az igazgató-főszerkesztő úrral közölje ezt a valótlanosságot, és helyreigazítást kértem. Azóta két hét eltelt, de ez ügyben részükről semmi sem történt. Végül megjegyzem, hogy ki megy el a bazilikába vagy eléje, az mindenkinek állampolgári joga!

vitéz Szentimrey Béla

FŐKAPITÁNY GENERAL OF THE ORDER vitéz Hunyadi László		TÖRTÉNELMI VITÉZI REND The Historian Knightly Order of Vitez
<small>A NEMZETKÖZI LOVAGRENDEK ÁLTAL ELISMERT ÉS JEGYZETT REND Registered by the International for Orders of Knightly Alapítva: 1920/XXXVI. törvényzikk 77.§.</small>		
2007/szeptember	Budapest, 2007. szeptember 20.	
Átvételi elismervény támogatásról		
<small>Átvételi elismervény 100 000 ezer, azaz egyszáz-ezer forintból, amelyet v. Endre Zsigmond Nemzetes Uról a mai napon a Vitézi Tájékoztató rendi kiadvány megjelenéséhez támogatásul átvettem. A Történelmi Vitézi Rend és a magam nevében köszönetemet fejezem ki és jó egészséget kívánok a nemzetes Úrnak!</small>		
<small>Rendtársi szeretettel és baráti öleléssel:</small>		
<small>Átadó: János Miklósa A mai napon 2007. október 11-én v. Hunyadi Lászlóknak a 100000.- Ft-t átadtam.</small>		 vitéz Hunyadi László főkapitány
		
<small>Levelezési cím: H-1053 Budapest, Magyar utca 27. tel/fax: (0036)-1-267-58-06 • : (0036)-30-9447-234 E-mail: vitez@hunyadi.laszlo@t-online.hu</small>		

Megköszönjük v. Endre Zsigmond rendtársunk adományát, mellyel elősegíti lapunk megjelenését. Szerkesztőség

94 éves nyugalmazott rendtársunk visszaemlékezése

Magyarország II. világháborús megszállásának hadműveleti története

„Elégé tisztában vagyok ezzel a helyzettel, ami itt történt. Egyértelmű, hogy szovjet megszállásról van szó. A németek a szovjet megszállási szándékról 3-4 hónappal később szereztek tudomást, és ezért törtek be az országba. De nem volt megszállás, csak bevonultak, mert a magyar honvédséggel nem kerültek harcba, nem fegyverezték le, az államigazgatást sem vették át. A Tisza vonaláig jöttek, azon nem keltek át, és mi az egész dologról úgy vettünk tudomást, hogy '44 elején mozgósítottak minket. Nem tudtuk miért, nagyon meg voltunk ijedve, már azt hittük, hogy a végén kilépünk a háborúból, és akkor hát ez lett...”

Magyarország megszállásának hadműveleti története

A németeknek Magyarországgal nem voltak háborús céljaik, nem is szerepeltünk a német haditervekben. Magyarországnak nem volt háborús célkitűzése, nem is akart háborúba keveredni. A Szovjetunióról köztudomású volt, hogy hatalmi szándékai vannak és törekvései, és szeretne terjeszkedni. Amikor a háború beindult, a németek Dél felé – Magyarország és Jugoszlávia felé – nem akarták kiterjeszteni a háborút. Ennek meg voltak a tárgyi okai is, ezért barátsági szerződést kötöttek a Jugoszláviával és Magyarországgal is. Ezt a barátsági szerződést a jugoszlávok bontották fel, ez indította be a háborút. Magyarországot ez majdnem belesodorta a háborúba, de Telekinek sikerült megmenteni az országot a háborútól. A későbbiek folyamán, amikor a németeknek nem sikerült a villámháború a szovjetekkel – elakadtak a támadásban – Magyarországhoz fordultak, hogy nyújtson segítséget mind a három hadsereggel. Magyarország ezt nem teljesítette, tárgyalta és végül is abban állapodtak meg, hogy ebben a helyzetben a II. hadsereget a németek rendelkezésére bocsátják. Ennek a mozgósításában én is részes voltam. Bár az alakulat mozgósításának nem volt határozott célkitűzése, szóvá tettem, hogy az alakulat nincs annyira kiképezve, hogy be lehessen vetni. Erre azt a választ kaptam, hogy a hadműveleti területen tovább folyik az újonckiképzés.

Ez a hadsereg a doni harcokban, a visszavonulásban felmorzsolódott. Magyarországnak további szándéka nem volt, hogy segítséget nyújtson a németeknek, a másik két hadsereget nem mozgósították, úgyhogy úgy nézett ki, hogy mi evvel befejeztük a háborút. Nagyon örültünk ennek, de meglepetésünkre '44 első hónapjaiban a magyar alakulatokat, többek között az én alakulatomat is, én voltam a századparancsnok, mozgósították. A mozgósítás célját nem közölték. Később mondták, hogy nagy szovjet erők támadnak Magyarországra irányába, ezt felfogni nem tudjuk. Vagy visszavonulunk, vagy letesszük a fegyvert. Az volt az érzésünk, hogy valami hiba van, hogy ennyire magunkra maradtunk. Később parancsot kaptunk a laktnyák megerősítésére, majd az állások megszállására. Utána tűzparancsot kaptunk, de nem határozták meg, hogy kivel szemben. Később pedig egyértelművé tették, hogy a németekkel szemben kell a fegyvert használni. Én fegyverhasználatról Debrecenben tudok csak. Pontosan nem tudtuk már mi a Tiszán túliak, hogy mikor jöhettek be a né-

metek az országba. A Tiszán túl nem is jöttek, tehát a Tiszánál rendezkedtek be védelemre.

Megtudtuk azt is, hogy Horthy kiment Hitlerhez, nagyon helytelenítette ezt a hadiselekményt. Az önéletrajzában ez lényegesen szerepel, és történt egy bizonyos fokú kiegyezés közöttük. A szovjetek nem tudtak Magyarország felé törni, mert mint később megtudtuk, a németek a Magyarország irányába indított szovjet támadást még a Kárpátok túlsó oldalán oldaltámadással megállították, a szovjetek a támadásukat Románia felé vitték. Aztán a románok átállása, árulása után megindult Délről a támadás Magyarország irányába is. A magyarok és főleg a visszavonuló németek halogató harcokkal jöttek a Tisza vonaláig.

Szeptemberben Horthy úgy látta, hogy lehetőség van a háborúból való kilépésre. A nyugatiak nem adtak fegyverszünetet, mondván azt, hogy mi a szovjetekkel állunk harcban, ezért forduljunk a szovjetekhez. Hát ez nem volt teljesen igaz, mert a nyugatiak igenis támadtak minket repülővel. Bombázás és vadászpilóta harcok is voltak, nagyon sok polgári áldozattal. Ők csak a földi harcokban nem vettek részt. Később úgy néz ki, észbekaptak a nyugatiak, üzentek Horthynak, hogy tárgyalan az előző üzenetük; nem kell egyedül a szovjetektől kérni a fegyverszünetet, de ezt Horthy nem kapta meg.

Ezért Horthy elküldte Faragót a szovjetekhez fegyverszünet kérésére. Ennek a fegyverszüneti kérelemnek a jegyzőkönyvét én megkaptam. Ennek az volt a lényege, hogy kis időhalogatás után Faragókkal szóba álltak, Faragó előadta a fegyverszüneti kérelmet, melyre azt a választ kapta, hogy támadják meg a németeket. Mi fegyverszünetet kértünk és nem átállást, a harcok további folytatását. Ennek ellenére Horthy, hogy elejét vegye a további nehézségeknek, elvileg elfogadta a szovjet feltételeket, de még tárgyalni akart róluk.

A tárgyalási lehetőségre azonban nem adtak módot a szovjetek, beindították a támadást. Ugyanakkor Horthy a németekkel már tárgyalásban volt a kivonulásról, Rahn nagykövettel tárgyalt ez ügyben, és eléggé jól állt a helyzetünk. Szóban akkor még október 15-e előtt közölték velünk-itt a Kis-Duna-ágon, Csepelen, ahol folyamszabályozási és hídrombantási feladatokat láttunk el, de legfőképpen Horthy szovjet kézre jutását kellett megakadályoznunk–hogy remény van rá, hogy finn módra fegyverszünetet kapunk. Később közölték, hogy kümba esett az egész; nincs fegyverszünet, tovább kell harcolnunk.

Ekkor mondta be Horthy a rádióbeszédét, amelyben lényegében kifejtette, hogy be akarja szüntetni a háborút, és a vérontásnak elejét akarja venni. Ennek az lett a következménye, hogy a németek eltávolították Horthyt és helyére ültették Szálásit.

Szálasi nem sokat csinált, mivel a németekkel lefolytatott beszélgetésből tudom, hogy Szálasi félig-meddig félretették. Közölték, hogy sem az ideológiájára, sem pedig a hatalmi műveletekbe történő beavatkozására nincs szükségük. Kőszegre ment és apró-cseprő tevékenységeket fejtett

ki. Az nem vitás, hogy alatta történtek háborús bűncselekmények anélkül, hogy erre ő külön parancsot adott volna. Szálasi végső soron nem volt se fasiszta, se náci, mert Magyarországon a törvények a fasiszmus és a náciizmus szervezését bűncselekménynek tartották és büntették.

A németek próbálkoztak a magyarországi németek között sorozni, ezt a kormány észrevette, leállította a sorozást, még a németeket is kiutasította az országból, tehát őket sem engedte tevékenykedni náciizmus és fasiszmus vonatkozásában. Elsősorban az SS-be szerveztek, ezen kívül a Hitler Jugend-be is akartak, de ezt is leállították. Magyarországon a Német Népi Társaság (Volksbund) működött, mint szervezet, de ennek nem volt szabad náci tevékenységet kifejtene, csak a német népi egységet gyakorolhatták. Tehát a községekben, illetve ahol éltek, kisebbbbségi szervezeteket alkothattak.

Szálásnak egyébként nagyon zavaros elméletei voltak, egy szélsőséges fajvédő volt, aki Horthy alatt nem tudta tevékenységét kifejtene. Igen kevés volt a nyilas, ezért féken tudták őket tartani. Lényegében Magyarországon fasiszmusról, náciizmusról nem lehetett beszélni, a rendszer piacgazdasági rendszer volt, amit az állam felügyelt, mint a nyugati országokban.

A német bevonuláskor Magyarországot komoly sérelem tulajdonképpen nem érte, azon túlmenően, hogy a németek ténylegesen bevonultak, ellenben a szovjet támadás alatt létrejött német bevonulás magával hozta Eichmann. A Magyarország elleni akció felkeltette Hitlerben az indulatokat, és elrendelték a zsidók deportálását. A helyzetre jellemző, hogy én még '43-44 telén zsidó férfiakkal vadásztam, tehát még fegyverhasználati joguk is volt abban az időben.

A magyarországi zsidó férfiakat a honvédséghez hívták be lényegében műszaki munkás alakulatokhoz, tehát az ő tevékenységük és a velük szemben tanúsított viselkedés ugyanaz volt, mint a többi műszaki munkás alakulatnál dolgozók esetében. Voltak bizonyos megszorítások, nem kaptak hadiélmezést, szabadon nem mászkálhattak, de nem voltak táborkba elzárva. Az otthon maradtak pedig szabadon gyakorolhatták az addigi foglalkozásukat, tevékenységüket, semmiféle megszorítás nem volt. Az üzletben benn volt a feleség, a gyerek, a nőtestvér, én bejártam beszélgetni. Semmiféle megkülönböztetést nem tettünk.

Horthy mentette a zsidókat, védte a gettót még csendőrséggel is. A csendőrségtől még a németek is tartottak. Utcai plakátok jelentek meg róla már Szálasi idejében, és zsidóbérenc árulónak titulálták. Ő azonban csak azt tette, amit tennie kellett. Nem engedett a német nyomásnak. A deportálást a németek rendelték el, ez teljesen értelmetlen és felesleges döntés volt. Én nagyon fel voltam háborodva ezen. Ekkoriban záródott be a gyűrű. A háború Magyarországon még folyt, Budapest megtámadását a szovjetek határozták el, és miután hadműveleti szempontból mindig a támadó fél határozza meg a harcok helyét és idejét, mivel ő van főlényben, ettől függő helyzetbe kerül a védekező. Tehát az, hogy egy háború hogyan zajlik le, nem a visszaszorulótól – a védekezőtől – függ, hanem a támadótól. A németek azért vonultak be Magyarországra, mert a szovjet támadó fél Magyarországot felé támadt, de a németek még a határon kívül elhárították ezt a támadást, és elhúzták addig, amíg Délről, Romániából nem törtek be a szovjetek.

Tehát semmi szín alatt nem beszélhetünk német megszállásról, mert hiszen a szovjeteknek már '43 telén az utolsó hónapokban el kellett határozni Magyarországot megszállását, a Magyarország irányába való támadást. Ezt a támadást az év elején indították be, ekkor még a németeknek eszük ágában sem volt bejönni Magyarország területére. Annál is inkább, mivel a németeknek már túl nagy erejük nem volt, ők lényegében minden erőt Németországba összpontosítottak. Azért csoportosították át ide, mert a fő támadási irányt a szovjetek Magyarország területén nyitották meg. A németek a későbbiek folyamán még arra akartak minket felkérni, hogy – mivel annyira nem volt erejük – Jugoszláviát szálljuk meg és ott tartassuk a vonalakat. A németek nem voltak olyan erőben, hogy Magyarországot megszállják, különösen arra nem voltak felkészülve, hogy az ő ideológiájukat harcok és háborúk között terjesszék. Az az állítás tehát, hogy a szovjetek Magyarországot felszabadították, nem igaz.

Ez egy sokkal korábban eltervezett, előkészített megsemmisítő támadás volt. Akkor is megtámadtak volna bennünket, ha a németek nem jöttek volna be Magyarországra. A szovjetnek a terület kellett és ő volt a támadó fél, ő határozott. Pl. a szovjet megszállás a hadifogságban is szóba került. A szovjetek meg köztölték – ez ilyen propaganda-szerű előadások keretében zajlott le -, hogy a zsidók ügyét a németek belügyével együtt közös ügynek tartották, teljesen távol tartották magukat ettől, semmiféle felszabadítási szándékuk a szovjeteknek nem volt. Az, hogy megszabadultak a zsidók a németektől az a háború velejárója volt, de ők ezért (ti. a szovjetek) külön hadműveletet nem tettek. A „felszabadítás” csak a kommuniztárra vonatkozott, a többiek az ún. forradalmi szellem fenntartása alá tartoztak. Megsemmisíteni, provokálni, ha nincs ilyen, mesterségesen létrehozni, szítani.

Ez ugyebár nem igazán nevezhető az ország felszabadításának. Náci és fasiszta szervezet pedig egyáltalán nem létezett. A háború elhúzódásának oka kizárólagosan a Szovjetunió magatartása volt, ők ui. a doni áttörés után nem Németország/Berlin irányába támadtak, hanem Magyarország irányába. Ezzel áthelyezték a háború súlypontját magyar területre. Az itt lezajlott harcok kb. 6-7 hónapig tartottak. Ők határozták el Budapest ostromát, ezzel mintegy 5 hónapig húzták el a háború végét. Bizonyítja ez azt, hogy amikor a háború végén a szovjetek Németország irányába támadtak erősen és Berlint veszélyeztették, a magyarországi német alakulatokat egymás után vonták ki és vitték Berlin alá, ahol 1 hónapon belül befejezték a harcokat. Ha tehát hozzáteszem azt, hogy mondjuk valamivel erősebbek lettek volna a németek, és a szovjetek a doni áttörést követően rögtön Németországot támadják meg, már '44 közepére be tudták volna fejezni a háborút.

Tehát itt nem lehet senki mást sem hibáztatni, csupán azt a tényt, hogy látszólag teljesen indokolatlanul tettek a szovjetek egy kitérőt Magyarország irányába. Az ő szempontjukból pedig indokolt hadműveletek voltak ezek. Nem felszabadítás, hanem megszállás volt, mégpedig a saját hatalmi rendszerük kiépítését kezdték meg ekkor a magyar kommunisták segítségével.

A visszaemlékezést leírta, rendtársunk segítségére volt:

v. Hanzély-Kovács Attila

HADAK ÚTJÁRA LÉPTEK...

Jubász Gyula: Consolatio

*Nem múlnak ők el, kik szívünkben élnek,
Hiába szállnak árnnyak, álmok, évek.
Ők itt maradnak bennünk csöndesen még,
Hiszen hazánk nekünk a végtelenség.*

*Emlékük, mint a lámpafény az estben,
Kitündököl és ragyog egyre szebben
És melegít, mint kandalló a télben,
Derűs szelíden és örök fehéren.*

*Szemünkben tükrözik tekintetük még
S a boldog órák drága, tiszta üdvét
Fölíssa lelkünk, mint virág a napfényt
És élnek ők tovább, szűz gondolatként.*

Életének 88. évében, 2007. augusztus 7-én a Hadak Útjára lépett **vitész Derecskei Fodor Jenő** m. kir. főhadnagy, akit korábban elhunyt felesége mellé, a szentendrei temetőben helyeztek örök nyugalomra. A 2007. augusztus 24-i végtisztesség-adáson vitész Dömötör Zoltán nemzetőr altábornagy vezetésével megjelentek bajtársai, az '56-os Magyar Nemzetőrség tagjai is. Kegyelettel emlékezünk **vitész Pintlér Kornél É-dunántúli tkp.**

Dr. v. Padányi Máriusz 2007. augusztus 15-én, életének 83. évében elhunyt.

Élete a szolgálat volt: Hazáját és Magyar Népet szolgált – rendületlenül. A Hadirokkantak, Hadiözvegyek, Hadiárvák Országos Nemzeti Szövetsége (HONSZ) elnökeként – síkra szállt a Kárpát-medencében élő magyarok kárpótlásáért. Mindazokért, akik a II. világháború idején, és az azt követő kommunista rendszerben sérelmeket szenvedtek el.

A Magyar Királyi Első és Második Honvéd Egyetemi Rohamszászlóalj Baráti Kör alapítója.

Fájdalommal búcsúzunk. Emlékét megőrizzük.

Emlékezzünk egy – a hadak útjára lépett – igaz magyar emberre!

Kegyelettel emlékezünk **Oláh József** úrra, a Magyarok Világszövetsége bicskei szervezetének elnökére, aki 2007. november 14. én életének 83. évében tért meg teremtőjéhez.

Ő volt az, aki először szervezett Bicskén megemlékezéseket a Trianoni országvesztés, a Donnál elesett magyar katonák és az '56-os szabadságharc emlékére. Ezzel követendő példát állítva a fiatalabb nemzedékek elé. Szervezőmunkáját dicséri a katolikus templom kertjében felállított egész alakos Szent István királyunkat ábrázoló szobor, illetve a református templom kertjében található országzászló.

A fentiekből kitűnik, hogy az általa megálmodott és létrehozott emlékművek csak egyházi területen kaphattak helyet, ez azért történt így, mert a város vezetése gátolta az elnök úr munkálkodását és nem engedte ezen emlékművek közterületen való felállítását, de ő ennek ellenére mégis megvalósította elképzeléseit. Ez évben Oláh József elnök urat Bicske városáért végzett áldozatos munkájáért tisztelői felterjesztették a Díszpolgári címre, amit a képviselőtestület leszavazott, és így sajnos életében már nem részesülhetett ebben az elismerésben. Reményeink szerint 2008-ban (hibáját jóvátéve) legalább posztumusz odaítéli a bicskei képviselőtestület a Díszpolgári címet néhai Oláh József elnök úrnak, ebben a Történelmi Vitézi Rend Mány és vidéke alcsoportja messzemenően támogatja a Magyarok Világszövetsége bicskei szervezetét.

A temetésen vitész Szabó János és vitész Sz. Kovács Ferenc székkapitány, magyarországi széktartó képviselte a Történelmi Vitézi Rendet és helyezte el koszorút a Rend nevében.

v. Sz. Kovács Ferenc székkapitány
magyarországi széktartó

2007. november 22. napján, életének 85. évében Hadak Útjára tért idős vitézünk,

Horváth Kálmánné úrhölgy, szül. vitész Pálfalvi Margit rendtársunk. Felejtethetlen halottunk, az Észak-Kelet Magyarországi Törzsszék tagja, 2007. december 1-én, Erdőbényén, a családi sírboltban talált örök nyugalomra. A II. világháborúban hősi halált halt édesapja után, mint várományos lett a Történelmi Vitézi Rendbe felavatva; haláláig büszkén viselve az Édesapjától örökölt Vitézi Nagyjelvényt.

v. Lovass-Sajtos Szilárd vitézi hdgy.

V. Fejéregyházi Pál, a Történelmi Vitézi Rend tb. hadnagya, villamos üzemmérnök, 2007. december 24-én Budapesten, életének 79. évében visszaadta nemes lelkét Teremtőjének. Rendünk Budapest, III. kerületében,

Óbudán volt vitézi hadnagy. Korábban a nagyváradi Magyar Királyi Gábor Áron Honvéd Tüzérségi Hadapródiskola növendéke. Két évig munkaszolgálatos, rehabilitált ny. tüzér hdgy. Munkáját lelkiismerettel és a haza iránti becsülettel végezte.

Emlékét kegyelettel megőrizzük.

v. Mátray Dezső ny.szkp.

Búcsúzunk rendtársunktól, v. Gimesi Istvántól, aki életének 92. évében, 2008. január 8-án hagyott el bennünket.

Emlékét kegyelettel megőrizzük.

V. Frázon Károly életének 87. évében, 2008. január 22-én elhagyott bennünket. Isten adjon neki örök nyugalmat. Drága emlékét megőrizzük.

v. Sz. Kovács Ferenc szkp., mo-i széktartó

v. Simorjai András, m. kir. repülő hadnagy, ny. alezre-des – eltávozott közülünk. 86 éves volt.

A Vitézi Tájékoztató 2004/1-es számában megjelent írásával idézzük meg személyiségét, emlékezzünk arra az emberre, „ki hitét mindig megtartotta”.

„Ahogy én emlékezem...”

És még egy napra is emlékezem, mert kell. Még a dátumát is pontosan tudom: 1944. július 3.

Dél előtt már voltunk egy bevetésen, így nem számítottam rá, hogy még egyszer kell repülnöm. János jött a beveté-

si paranccsal, vele egy mokány gyalogos főhadnagy. Ismerősnek tűnt. Bemutatkozom, hát kiderül: Kun Szabó László, aki a soproni *főreálban* felettem járt vagy négy évvel. Na jó! Most majd megmutatjuk – néztem össze Jánossal – milyen is egy jó *rázós* bevetés.

K. volt a cél. Egy megerősített frontszakaszt fogunk végigrepülni és a k-i repteret bombázni. Nem ment simán. Lag.5-ös vadászok cirkáltak a város felett.

Mi dél felől kerültünk és úgy akartunk a város fölé jutni, de észrevettek. Rövid fordulózás után felhők mögé bújtunk. Most északról próbálkoztunk, de a vadászok is éberek voltak, észrevettek és üldözni kezdtek. Lőttek, mi is visszalőttünk és sikerült egéruat nyerni.

De János makacs volt. Harmadszor, majd negyedszer is nekivágtunk a feladatnak. Sikerült is fontos adatokat szerezni.

Talán ez a siker vette el egy pillanatra a *figyelmünket*: egyszerre támadt mindhárom gép... De hol a negyedik?

– Alulról támad! – kiáltja a lövész Murankó János szakaszvezető és már látom is gépágyújuk vörös gömbjeit alattam. Leborítok balra és *ebben a pillanatban telibe talál egy sorozat!*

János lezuhan a felső géppuskaállásból, ernyője szétnyílik, a léghuzat kiviszi a gépből, ütést érzek a fejemen, az arcom csupa vér, a jobb motor rángat. Jánost húzza kifelé

a léghuzat, félkézzel lekapcsolom az ernyőjét, az kivágódik és fennakad a jobb függőleges vezérsíkon. A gép még zuhanásban, hallom János elhaló hangját: – Visszafordulni, még van néznivalóm!

Mindez másodpercek alatt történt. Sikerült a gépet kivenni a zuhanásból, alacsonyan repülünk, talán ötven méteren. Mit csináljak? A jobb motor füstöl, a jobb oldalkormány nem működik. Hol vagyunk? Meddig bírja a gép és meddig mi? Szörnyű pillanatok.

A vadászok nem követnek. Úgy látszik végeztek velünk. Alattunk árokrendszer. Saját, vagy ellenséges? Nem tudom. De elhatározom: az első felismerhető *saját* területen leszálok. Jánosnak orvos kell. Csak addig bírja ki. Saját repülőterünktől még messze vagyunk...

Ni csak! Ott egy flakk-állás, előtte tisztás! Leszálok. Jánost kiemeljük a gépből. Próbáljuk bekötözni, de hát – valamennyien véresek vagyunk. De már jön is a segítség: német tüzerek, terepjárón. Bevisznek az első vonal kötőhelyére. Engem istápolnak a legjobban: én vagyok a legvéresebb. Szegény János vére fröccsent rám a szétlőtt bal karjából.

A segélyhelyen ellátnak, értesítik a századunkat, jönnek értünk, estére biztos helyen vagyunk egy kórházban. Én néhány szilánkkal megúsztam, János nagyon rosszul járt. Megsebesült a haditudósító és a lövész is.

A gép kabinjában négy lövedék robbant. Egy János géppuskaállásán, ettől sebesült meg a fején és a karján, egy a rádión (ennek a robbanását éreztem a hátpáncélon keresztül), egy a főtartóban és egy a gép orrában. A jobb motor is találatot kapott.

Miért emlékezem mindezekre? Talán, mert túléltek, talán mert János szíve ismét a helyén volt.

Talán azért, mert *most nem félttem...*”

Vitéz Simorjai András

Temetésére 2008. március 31-én de. 11:00 órakor, Szentendre régi temetőjében kerül sor.

Gyászmise érte: 2008. március 31-én du. 16:00 órakor a Kapucinusok templomában, Budapest, Fő utca 30.

„A boldogságra

Kevés csak a jelen

A múlton épül az

S az emlékezeten.”

(Tompa Mihály)

v. Lejtényi Éva, dr. Kállayné ter. szkp.

Helyreigazítás

Vitézi Tájékoztató, XXVI. évf., 2.szám,

5. oldal: Az emléktábla-avatásra a Horthy Miklós Társaság szervezésében és részvételével került sor, a Történelmi Vitézi Rend Egyesület és a Magyar Tengerészek Egyesületével együtt.

Imát mondott v. Kalcsics Péter.

22.old. – 2. kép. Díszőrség: 1. zászlótartó: v. Mordényi Endre ny.szds., a Honvéd Hagyományőrző Országos Egyesület Székesfehérvári Csoportja.

A Történelmi Vitézi Rend esemény naptára a 2008-as esztendőre

**HISZEK EGY ISTENBEN, HISZEK EGY HAZÁBAN, HISZEK EGY ISTENI
ÖRÖK IGAZSÁGBAN, HISZEK MAGYARORSZÁG FELTÁMADÁSÁBAN! ÁMEN**

JANUÁR

6. A Szent Korona hazahozatalának 30. évfordulója,
Mátyás templom 18.00;
8. (1.) Törzskapitányi értekezlet;
12. Doni mise;
22. (2.) Kibővített törzskapitányi ért.;

FEBRUÁR

2. Vitézi bál, Budavár 19.00
5. (3.) Törzskapitányi értekezlet;
9. Kitörés Mány, 10.00;
10. Bazilika 12.00;
19. (4.) Kibővített törzskapitányi ért.;

23. Oktatás-továbbképzés, hadnagyok-
alhadnagyok
részvétele kötelező;

MÁRCIUS

4. (5.) Törzskapitányi értekezlet;
15. Nemzeti ünnep;
18. (6.) Kibővített törzskapitányi ért.;

ÁPRILIS

1. (7.) Törzskapitányi értekezlet;
15. (8.) Kibővített törzskapitányi ért.;

MÁJUS

6. (9.) Törzskapitányi értekezlet;
20. (10.) Kibővített törzskapitányi ért.;24. Kopjafa-avatás, Nagykőrös;
25. Hősök napja;

JÚNIUS

3. (11.) Törzskapitányi értekezlet;
13. (12.) A Vitézi Szék ülése;
17. (13.) Kibővített törzskapitányi ért.;

JÚLIUS – nyári szünet.

AUGUSZTUS

26. (14.) Kibővített törzskapitányi ért.;

SZEPTEMBER

5. (15.) A Vitézi Szék ülése;
6. Vitézavatás, Kenderes;
7. Újratemetés 15. évf. Emléknep
16. (16.) Törzskapitányi értekezlet;
30. (17.) Kibővített törzskapitányi ért.;

OKTÓBER

6. Nemzeti gyásznep;
14. (18.) Törzskapitányi értekezlet;
22–23. '56-os megemlékezések;
28. (19.) Kibővített törzskapitányi ért.;

NOVEMBER

4. Nemzeti gyásznep;
11. (20.) Törzskapitányi értekezlet;
25. (21.) Kibővített törzskapitányi ért.;

DECEMBER

9. (22.) Összevont évzáró – törzskapitányi – értekezlet.

**Az alábbi programokon való részvételre kérték fel
a Magyar Koronaörök Egyesületét.**

Április 5. – Muhi – megemlékezés
Április 26. – Fót – Szuverén Máltai Lovagrend Avatás
Május 4. – Sajószentpéter – Pitypalaty Ünnepe
Június 28. – Budapest – Rendőrtiszti Avatás
Június 29. – Szabolcs – Szent László Király ünnepe

Történelmi Vitézi Rend Buda Törzsszék

Programnaptár 2008

Április 19. szombat, 8 óra: Vácrátót – Gödöllő – Mária-
besnyő kirándulás autóbusszal
Május 16–17–18. péntek–szombat–vasárnap: Burgen-
landi vár(os)néző kirándulás autóbusszal
Május 25.: Hősök napja
Június 4.: Trianoni emléknep
Augusztus 14–17., csütörtöktől vasárnapig: Hosszú hét-
vége a Felvidéken, kirándulás autóbusszal
Augusztus 20.: Szent István-napi körmenet
Szeptember 6. szombat: Vitézavatás, Kenderes
Október 4. szombat: Gemenci erdő – Baja, kirándulás
autóbusszal
Október 23.: Nemzeti ünnep
November 10. szombat, 15 óra: Állománygyűlés
A koszorúzásokon, megemlékezéseken való részvételről
a kerületi hadnagyok adnak tájékoztatást. A kirándulásokra
jelentkezni lehet v. Almásy Sz. Attilánál, a 06 (30) 410-4028
telefonszámon 20–22 óra között, vagy üzenet hagyható.

„ÖRÖK HŰSÉGGEL A VITÉZI ESKÜHÖZ”

A Vitézi Rend irodája: H-1053 Budapest, Magyar utca 27. Telefon/fax: (0036)-1-267-58-06
Történelmi Vitézi Rend Egyesület: H-1095 Budapest, Soroksári út 46.

Adószám: 18258325-1-43
Banksz.sz.: 11709002-20127262

160 éve... 1848–2008

Mit kíván a magyar nemzet.

Legyen béke, szabadság és egyetértés.

1. Kivánjuk a sajtó szabadságát, censura eltörlését.
2. Felelős ministeriumot Buda-Pesten.
3. Évenkénti országgyűlést Pesten.
4. Törvény előtti egyenlőséget polgári és vallási tekintetben.
5. Nemzeti őrsereg.
6. Közös teherviseelés.
7. Urbéri viszonyok megszüntetése.
8. Esküdtszék. képviselőlet egyenlőség alapján.
9. Nemzeti Bank.
10. A katonaság esküdjék meg az alkotmányra, magyar katonáinkat ne vigyék külföldre, a külföldieket vigyék el tőlünk.
11. A politikai statusfogyók szabadon bocsáttassanak.
12. Unio Erdéllyel.

HA FÉRFI VAGY, LÉGY FÉRFI...

Ha férfi vagy, légy férfi,
S ne hitvány gyöngé báb,
Mít kény és kedv szerint lők
A sors idébb-odább.
Félénk eb a sors, csak csahol;
A bátraktól szalad,
Kik szembeszállanak vele...
Azért ne hagyj magad!

Ha férfi vagy, légy férfi,
S ne szád hirdesse ezt,
Minden Demosthenesnél
Szebben beszél a tett.
Építs vagy ronts, mint a vihar,
S hallgass, ha műved kész,
Mint a vihar, ha megtevé
Munkáját, elenyész.

Ha férfi vagy, légy férfi,
Legyen elved, hited,
És ezt kimondd, ha mindjárt
Véreddel fizeted.
Százszorta inkább éltedet
Tagadd meg, mint magad;
Hadd vesszen el az élet, ha
A becsület marad.

Ha férfi vagy, légy férfi,
Függetlenségedet
A nagyvilág kincséért
Áruba ne ereszd.
Vesd meg, kik egy jobb falatért
Eladják magokat.
„Koldusbot és függetlenség!”
Ez légyen jelszavad.

Ha férfi vagy, légy férfi,
Erős, bátor, szilárd.
Akkor, hidd, hogy sem ember
Sem sors könnyen nem árt.
Légy tölgyfa, mit a fergeteg
Ki képes dönteni,
De méltóságos derekát
Meg nem görbítheti.

*Petőfi Sándor
Pest, 1847. január*